



גנזי חיים

כוונות הסעודה

ויחודים שונים

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א



# סדר כוונות הסעודה

(כולל ברכת המזון בקיצור/מ"ב

בנוסה עה"מ ו ספרד)

## כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.  
זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,  
ו-ב' פעמים רי"ז ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,  
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),  
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם      ג' הוי"ת של ונקה נקרא מלח

**יהוה יהוה יהוה**      **יהוה יהוה יהוה**

בגי' מזלא

בגי' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ז אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,  
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף ג')

יכוין בכללותו להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמת חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

**כוונת ש"ן ול"ב שיניים**  
 אחריים דבינה - בגי' קס"ו  
**יוד. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. ואו.**  
**יוד. ה. ואו. ה.**

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הבירור. ויכוין כי א' בצירור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הבירור.

(4 מרכיבים)

א' בצירור יו"י גי' כ"ו גי' יהודה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא  
 א' בצירור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא  
**יוד. ה. וי. ה.**, כי במחשבה נעשה הבירור.

**כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)**  
 א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' אל יהודה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' נ"ח.  
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

**כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)**  
 יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.  
**איהיה יהודה** הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).  
 יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.  
**יאהיה יהודה** חכם בבינה (יחוד ישו"ת).

**כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)**  
 (ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)

א' בצירור יו"י גי' ל"ב  
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו  
 א' בצירור יו"ד גי' כ'  
**נ"ח עם כ' גי' הויו"ת יהודה יהודה יהודה,**  
 כמספר לח"ם.  
 (בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).  
 לכוללם בשורש

**כוונת ד"ק (טחינת הלחם)**  
 יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'. ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.  
 סה"כ גי' מ"ו **יוד. ה. וי. ה.**  
 סה"כ גי' נ"ח **אל יהודה ע"ה.**

**הערות האדמו"ר מקאמנא 33**

<p><b>הערה 4</b>                  מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.</p>	<p><b>הערה 5</b>                  א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא.                  ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם".                  ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.</p>	<p><b>הערה 2</b>                  יוד הי ואו הה - 58. שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן נייחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.</p>	<p><b>הערה 1</b>                  יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518. א. השלך על ה' יהבך - 518. ב. כ"פ עי"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518, אשר משם השפע יורד. ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.</p>
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

**כוונת פ"ד (בליעת המאכל)**

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

**נ"ח וכו"ו** גי' פ"ד, גי' אחה"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיד).  
 וגם פ"ד גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו אל יהוה גי' אוכ"ל, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).  
 גם יכוין יוד הה וו הה אדנ"י (עשיה) גי' בליעה.

סה"כ גי' נ"ח אל יהוה ע"ה  
 גי' ל"ב  
 גי' כ"ו

גי' כ"ו גי' יהוה  
 (הכמה דמ"ו, שהוא החיד - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

**כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)**

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד

הם י"ד אלפי"ן, ויכוין שהם כמספר ש"ע<sup>1</sup> נהורין שהם כמספר שני שמות אל מלאים אלף לבמד (יצירה - אל יהוה) אלף לבמד (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו  
 נ"ח  
 לח"ם  
 ד"ק  
 פ"ד

**בלילה יכוין**  
 גי' אל יהוה, שהיא יצירה  
 כדי לכלול מידת יום בלילה.

**אוכל**

**ביום יכוין**

גי' אהיה. יוד הא ואו הא  
 גי' אדנ"י ע"ה, שהיא עשיה  
 כדי לכלול מידת לילה ביום.

**ביום ובלילה יכוין מאכל גי' יאהד ונהי שנכללים זה בזה.**

**תפילה על האכילה**

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונהי אלהינו ואלהי אבותינו שבכח סגלת מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד אלף למד מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמקרב הפחות העליונים ממוטה למעלה, פי כן האכילה תמציתה הולך לכבד, ומהכבד ללב, ומהלב למוח ממוטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל וירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שכנגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונהי אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי ותחזירם אל הקדשה פמושפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה יהוה יאהד ונהי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה יאהד ונהי אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשיה ידינו כוננה עלינו ומעשיה ידינו כוננהו.

**הערות האדמו"ר מקארנא 35**

**הערה 1**

1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחווריים "מאור פני מלך חיים".
  2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסח נאכל על השובע" (רמזו לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ירך" י"ד אלפי"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון".

סדר כוונות האכילה של אברהם אבינו ע"ה - הקדמות

מעט הגילוי של ה-ד בחוטם דא"ק

ע"י אוצ"ח דף ב' ע"ג שער העקודים, אש"ל אות ו'. דב"ש דף כ"ח ע"ב שער ו' פ"ב.

ארוז שמאל

דה = ספירות

חוטם שמאל

חוטם ימין

חיצוניות הכלי

פנימיות הכלי

ארוז ימין

דה = ספירות

חוטם ימין

חוטם שמאל

אור פנימי

אור מקיף

לפני החילוף

ע"פ אוצרות

מ-אזן, חוטם - ימין, שמאל - נמשכת בחינת: או"מ, או"פ, חיצ"י הכלי, פנימי הכלי - ויוצא דרך הפה

אחרי החילוף (עדיין בתוך או"א)

ארוז שמאל

חיצוניות הכלי

ארוז ימין

אור מקיף

חוטם שמאל

פנימיות הכלי

חוטם ימין

אור פנימי

לחי עליון (הבל ודיבור עליונים)

לחי תחתון (הבל ודיבור תחתונים)

דיבור

חיצוניות הכלי

דיבור

פנימיות הכלי

הבל

אור מקיף

הבל

אור פנימי

הבל = אור

דיבור = כלי

פה

ע"פ הסיודור - כוונות האכילה

דיבור	שמאל הפה	הבל	דיבור	ימין הפה	הבל	לחי עליון בלבד
	לחי עליון			לחי עליון		
שמאל	דשמאל	ימין	שמאל	דימין	ימין	
ב' דיבורים	שמאל הפה	ב' הבלים	ב' דיבורים	ימין הפה	הבל	לחי עליון
דיבור	לחי עליון		דיבור	לחי עליון		
דיבור	לחי תחתון	הבל	דיבור	לחי תחתון	הבל	לחי תחתון
שמאל	דשמאל	ימין	שמאל	דימין	ימין	

מקורות

שער המצות פרשת עקב. ע"ה שער טנת"א.  
 סידור בניהו בן יהודע, חלק בוונות פרטיות דף י"ז. סידור היר"א ה"ב, עמוד 304.  
 פת"ע דף ע"ג. באתי לגני ח"ד דף נ"ג ע"א. סידור נקודות הכסף ח"ג דף 599 ובעיקר דף 612.

סדר השתלשלות השפע מעתיק עד זו"ן - כוונות האכילה של אאע"ה

אכלו רעים (או"א), שתו ושכרו דודים (זו"ן)

שתייה ב' (מזון זו"ן)		שתייה א' (מזון זו"ן)	אכילה ב' (מזון או"א)	אכילה א' (מזון או"א)			
בהוץ	בפנים	בפנים	בפנים	בהוץ	בפנים		
			<p>(כתר או"א)</p>	<p>לחוץ הבל</p>		<p>חסד דעתיק</p> <p>שבכתר דא"א</p> <p>מו"ס דא"א</p> <p>פה דא"א</p> <p>גרון דא"א</p> <p>דיקנא דא"א</p>	<p>א"א</p>
	<p>מג"ר דאימא</p> <p>לחוץ</p>		<p>מאכילה ב' דאימא (בכיפור)</p> <p>מזון לוי"ק דא"א</p> <p>ה' קולות</p>	<p>או"מ לבפנים</p> <p>מזון לג"ר דא"א</p> <p>שאיפה (ולא אכילה)</p>		<p>ג"ר דא"א</p> <p>פה דא"א</p> <p>גרון דא"א</p> <p>ו"ק דא"א</p>	<p>או"א</p>
		<p>מזון לג"ר דו"ן</p> <p>וגם ה' קולות דיום כיפור</p>	<p>מזון לוי"ק דא"א</p> <p>תוך ה"ק דאימא (בכיפור - מזון לנוק)</p>			<p>ג"ר דו"ן</p>	<p>זו"ן</p>
	<p>מזון לוי"ק דו"ן</p> <p>ה' דברים עם ברכותיהם (כנגד הגשמיות)</p>					<p>ו"ק דו"ן</p>	

כוונת האכילה (ושתייה)  
 (רחיצה, סיכה, נעילת ות"ה)

כוונת האכילה העליונה דאלפי"ן דא"ק

בסוד והוא עומד עליהם תחת העץ.

מאוזן וחוטם דא"ק עד פה דא"ק

איהיה  
איהיה



יכוין להמשיך היו"ד העליונה דאל"ף ראשונה מי"ם דאוזן ימין דא"ק שבחינתה ה' בציור ד' שמספרם י' (והם או"מ), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם ימין (והוא או"פ), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ם דאוזן שמאל (והוא חיצוניות הכלי).

איהיה  
איהיה



והיו"ד העליונה דאל"ף השניה מי"ם דאוזן שמאל דא"ק שבחינתה ה' בציור ד' (והוא חיצוניות הכלי), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם שמאל (והוא פנימיות הכלי), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ם דאוזן ימין (והוא בחי' או"מ).

איהיה  
איהיה



והיו"ד העליונה דאל"ף ראשונה דב' אלפי"ן השניים מי"ם דאוזן ימין (או"מ), וו"ד מי"ם דחוטם ימין (או"פ).

איהיה  
איהיה



והיו"ד העליונה דאל"ף הב' מי"ם דאוזן שמאל (חיצוניות הכלי), וו"ד מי"ם דחוטם שמאל (פנימיות הכלי).

בפה דא"ק

שמאל הפה - לחי עליון בלבד		ימין הפה - לחי עליון בלבד		ויכוין להעבירם דרך פנימיות א"ק עד הפה, שני אלפי"ן ראשונים דשני מיני האלפי"ן בימין הפה הבל ודיבור, ושני אלפי"ן שניים דשני מיני האלפי"ן בשמאל הפה הבל ודיבור.
שמאל דשמאל	ימין דשמאל	שמאל דימין	ימין דימין	
דיבור	הבל	דיבור	הבל	
א	א	א	א	
יוד	יוי	יוד	יוי	

שמאל הפה - לחי עליון		ימין הפה - לחי עליון		ואז נחלקים הווי"ן דאלפי"ן לאורכם, ארבע חצאים בלחי העליון, וארבע חצאים בלחי התחתון, ונעשים ארבע הבלים וארבע דיבורים.
ב' דיבורים	ב' הבלים	ב' דיבורים	ב' הבלים	
א	א	א	א	
יוד	יווי	יוד	יווי	
שמאל הפה - לחי תחתון		ימין הפה - לחי תחתון		

והנה ארבע פעמים הבל גי' קמ"ח. ויכוין לטחון הארבעה הבלים ע"י ל"ב שינים, ונגמרה פעולתו.

מפה דא"ק עד או"א

ומשם ימשיך השפע ממדריגה למדריגה,  
עד חסד דעתיק.  
ומשם לגולגלתא דא"א,  
שמשם נמשכים י"ג חיורתי  
שהם שלשה הוי"ו"ת, כמספר לח"ם

ימשיך השפע עד חסד  
דעתיק, ומשם לגולגלתא  
דא"א, שמשם נמשכים  
י"ג חיורתי

יוד ה' וי' ה'  
יוד ה' וי' ה'  
יוד ה' וי' ה'

י"ג חיורתי

ומשם לי"ג נימין

יוד ה' וי' ה'  
יוד ה' וי' ה'  
יוד ה' וי' ה'

י"ג נימין

ומשם למזל הח', הכולל  
כל י"ב תיקוני דיקנא

יוד ה' וי' ה'  
יוד ה' וי' ה'  
יוד ה' וי' ה'

מזל העליון  
משפיע בי"ב  
תיקוני דיקנא,  
בסוד י' עילאה

ב' ווי"ן דאל"ף  
הם י"ב ת"ד

י"ב ת"ד  
משפיעים במזל  
העליון,  
בסוד י' תתאה

ומשם למזל העליון

שבו אל"ף בציור יו"י כזה א  
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר  
י"ב תיקוני דיקנא, שבמזלא הם כלולים.  
והוא משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם  
משפיעים בו בסוד יו"ד תתאה

ואז יכוין לזווג שני המזלות, שלשה ע"ב דמזל עליון, בשלשה קס"א דמזל התחתון

מזל הי"ג,

אלף ה' וי' ה'  
אלף ה' וי' ה'  
אלף ה' וי' ה'

מזל התחתון  
משפיע בי"ב  
תיקוני דיקנא,  
בסוד י' עילאה

ב' ווי"ן דאל"ף  
הם י"ב ת"ד

י"ב ת"ד  
משפיעים במזל  
התחתון,  
בסוד דל"ת

שבו (המזל התחתון) אלף בציור יו"ד כזה א  
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר  
י"ב תיקוני דיקנא, שגם בו הם נכללים. והוא  
משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם משפיעים  
בו בסוד דל"ת, כי הנוק' נקראת דל"ת

זיווג נוצר ונקח

יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'  
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'  
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'

וימשיך משם השפע לאו"א

מזל ה':  
מזל י"ג:



## כוונת אכלו רעים

דא או"א שתי אכילות

### אכילה ראשונה

יכוין להמשיך שפע מחסד דעתיק שבכתר דא"א, ולהמשיכו דרך מוחא סתימאה עד פה דא"א, ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחוץ בסוד הבל פה. ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאו"א מבחוץ, ומשם שואבים וניזונים הג"ר שלהם, שהם או"א עילאין.

### אכילה שניה

עוד יכוין להמשיך שפע ממוחא סתימאה דא"א, ולהמשיכו דרך פיו לפנימיות גרונו, ומשם לכח"ב דאו"א, ודרך פנימיות גרונו מתפשט למזון לו"ק שלהם, שהם ישסו"ת.

## כוונת שתו ושכרו דודים

דא זו"ן שתי שתיות

### שתיה ראשונה

שתיה ראשונה פנימית נמשכת מאכילה שניה דאימא, הנמשכת לה ממוחא סתימאה דא"א למזון הו"ק שלה, ומשם נמשך לג"ר דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים (שהם ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן, הנקראים חב"ד דזו"ן בערך יעקב ורחל, שהם מלכיות דמ"ה ודב"ן, הנקראים ו"ק דזו"ן), דרך פנימיות גופא דאימא יורד ומתפשט למוחין דזו"ן דאימא. ומחג"ת נו"ה דמוחין דזו"ן דאימא נמשכים חמשה דברים: אכילה ובכללה שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, מזון לחב"ד דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים.

### שתיה שניה

שתיה שניה חיצונית ע"י הברכות שאנחנו מברכים על אכילתינו ושתיתנו, נמשך ממוחין דאימא עצמה חמשה דברים הנ"ל: אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, ויורד עד פיה (דאימא), ודרך חוץ יורד ומתפשט לו"ק דזו"ן, שהם יעקב ורחל.

כוונת האכילה של אברהם אבינו ע"ה

זה סדר כוונת המשכת חמשה דברים אלו:  
אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, דשתיה זו השנית

אכילה

מע"ב דחסד דאבא  
**יוד הי ויו הי**  
לאימא

יכוין להמשיך שפע משם ע"ב דחסד  
דאבא לאימא.

מבינה דאימא  
**אלף הי יוד הי**

ויכוין להמשיך קס"א מבינה דאימא

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא  
**יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי**

ולהלבישו בע"ב הנז"ל

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא  
**יוד הה וו הה אלף הה יוד הה**  
בחסד דאימא, שבו שם אבג"ת"ץ  
כמספר שארה

ויכוין להמשיך שניהם להתלבש בב' שמות  
ב"ן וקנ"א שבחסד דאימא,  
שבו שם אבגית"ץ בגימ' שארה

**אלף למד הי יוד מם**  
**אלהים**  
**א אל אלה אלהי אלהים**  
**אלהים**

שאות ש הוא מספר אלהים דיודי"ן  
ואות א הוא אלהים פשוט  
ואות ר היא רבוע אלהים  
ואות ה כללות ה' אותיות אלהים

**יוד הי ויו הי**  
**אלף הי יוד הי**  
ט' יודי"ן  
בגי' מ"ן דמנצפ"ך

ויכוין כי עיקר המזון נמשך מע"ב קס"א,  
שבהם ז' יודי"ן,  
ועם שני יודי"ן דאות א' דקס"א,  
עולים למספר מ"ן דמנצפ"ך

אל"ף דקס"א,  
שהוא פה, דאימא,  
הכלול מל' שיניים

**אלף הי יוד הי**

אח"כ יכוין להעביר המו"ן הנ"ל, דרך הפה  
והשיניים דאימא, שנעשו מן בחינת

אל"ף דאהי"ה בצירור יו"ד (א),

ומבחינת ו"ד דיו"ד דאבא (א)  
שמהם נעשית אימא,

וכולם רמוזים בצירור האל"ף בצורת הפה



הוא בגי' שלושים, מספר שלושים שיניים.

ולפי שהמזון יורד מהסד דאבא

מלמטה מחו"ב,

לפיכך אין כל הל"ב שיניים רמוזים בצירור  
האל"ף הנ"ל.

ועוד ב' שיניים,  
מכללות האל"ף דקס"א (יו"ד ו"ד)

**אה**

ועם כל זה, צריך לכוין לעשות הב' שיניים  
מכללות ב' אותיות אה שבצירור האל"ף הנ"ל,  
כי אותיות יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא,

הוא ציור אות א

ושתי אותיות ו"ד דאבא הם צורת ה

### פירוש ראשון

יו"ד דאבא יו"ד דאל"ף דאימא  
**יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי**

נעשה מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא

נעשה מאות ד' דיו"ד דאבא

דיו"ד דאבא, י' פעמים ו' בגי' ז"י

אח"כ יכוין לעשות המזון הנ"ל בחינת  
אכילה כמספר אדנ"י ע"ה.

לעשות שם אדנ"י מצירור האל"ף הנ"ל.

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא

אדנ"י. ואותיות ו"ד דיו"ד דאבא, הנה

הד' (דיו"ד דאבא) היא ד' דאדנ"י, והו' (דיו"ד

דאבא) בגי' ששים, כי ו"פ י' עולה ששים, כי

הו' מחוברת וסמוכה ליו"ד עילאה דאבא,

והוא מספר ז"י דאדנ"י.

ונעשה שם אדני ע"ה גי' אכילה

פירוש שני

אל"ף דקס"א דפה דאימא, הכלול מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא, ומו"ד דיו"ד שאבא

לף ה"י יוד ה"י דאימא

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא ~~א~~ דאדנ"י.

אות ד' הנוספת באל"ף (דקס"א דאימא), היא ד' דשם אדנ"י.

והו' העליונה דאל"ף, לפי שהיא מחוברת לי' העליונה דאל"ף, היא בגי' שישים כמספר נ"י דאדנ"י.

ועם אות ו' תתאה דאל"ף גי' ס"ו, כמספר אדנ"י והכולל.

ונעשה שם אדנ"י ע"ה גי' אכילה

יכוין לעשות מאל"ף דקס"א דפה דאימא אותיות מ"ן שהם בחי' האכילה



ב' דלתי"ן דאל"ף דאהי"ה מ"ן דמנצפ"ך

שהם בחי' האכילה

ב' הווי"ן דאל"ף דאהי"ה נ דמנצפ"ך

ל"ב שיניים דפה דאימא



חניך עליון - י"ו שיניים הרמוזים ביו"ד דאל"ף

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהים גי' רי"ו

אח"כ יכוין לחבר את הב' דלתי"ן הנ"ל, זו ע"ג זו, הם צורת ~~א~~ דמנצפ"ך. וב' הווי"ן ~~ו~~ זה ע"ג זה - הם ~~ו~~ דמנצפ"ך. והם המ"ן שהוא האכילה הנ"ל

אח"כ יכוין לטחון ולמתק המ"ן שהוא האכילה הנ"ל, בל"ב שיניים הרמוזים בצירוף האל"ף שבחניכים דאימא, וכל חניך הוא ריבוע אלהים. ויכוין כי י"ו עליונים שבאל"ף הם י"ו שיניים שבחניך העליון, שהוא ריבוע אלהים שהוא בגי' ר', הרי רי"ו.

והו' התחתונה וב' דלתי"ן, עם ב' אותיות אד' הנעשים מצירוף האל"ף, הם י"ו שיניים שבחניך התחתון שהוא ר', הרי רי"ו שני.

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהים גי' רי"ו

**ש גי' אלה למד הי יוד מם**

שבחכמה.

והוא כמנין רי"ו שבחניך העליון

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

ועם אזהה"ע הנמשך לגרון שהוא בינה, גי' ש'

ויכוין כי כל זה רמוז בתיבת שארה, כי: ש' דשאר"ה, שהוא מספר אלהים דיודי"ן, והוא בחניך העליון שהוא חכמה. והוא כמספר רי"ו שבו ועם מספר אותיות אחה"ע גי' פ"ד, הנמשכים לגרון שהוא בינה.

בחניך התחתון, שהוא בגי' ר

**א אל אלה אלהי אלהים**

עם הי"ו שיניים א אה

בגי' רי"ו שהוא חניך התחתון

והר' דשאר"ה הוא בחניך התחתון, ועם הי"ו שיניים, הם מספר רי"ו שבו.

נכללים ונרמזים חניכים דאימא

והאל"ף וה"א דשאר"ה הם א"ה הנכללים ונעשים מצויר האל"ף הנרמז בחניכים דאימא.

שתייה

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב גי' מי"ם  
אלף ה' ה' יוד ה' קס"א

אח"כ יכוין להמשיך לזו"ן בחינת מים מהז' יודי"ן דע"ב קס"א, ומשני היודי"ן דאל"ף דקס"א, שהם ט' יודי"ן גי' מי"ם.

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב גי' יי"ן  
אלף ה' ה' יוד ה' קס"א

ובחינת יין מן הז' יודי"ן דע"ב קס"א

יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה'

יוד הא ו' ה' הא יוד ה' ה' ה' ה'

ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גי' רל"ב

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך חך דאימא, ואז נטעם בחך ונעשה שתיה כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

אלף ה' יוד ה' אלף הא יוד הא

אלף ה' ה' יוד ה' ה'

קס"א קמ"ג קנ"א גי' תנ"ה

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך חך דאימא, ואז נטעם בחך ונעשה שתיה"ה כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

סה"כ (רל"ב תנ"ה) תרפ"ז, ועם ח"ך גי' שתי"ה

עוד יכוין למתקם במילוי עסמ"ב **יוד ה' ויו ה' מ"ז** **יוד ה' ואו ה' ל"ז**

**יוד הא ואו הא י"ט** **יוד הה וו הה כ"ו**

מ"ו ל"ז י"ט כ"ו ג' בומ"ף

חיך העליון  
חכמה, שבו  
עסמ"ב

**יוד ה' ויו ה' ע"ב**

**יוד ה' ואו ה' ס"ג**

**יוד הא ואו הא מ"ה**

**יוד הה וו הה ב"ן**

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע העולים קס"ח  
סה"כ ת' דשתי"ה

ט' יודי"ן  
ג' מי"ם, עם  
י' דשתי"ה  
ג' ימי"ם,  
מ"ד דחו"ב  
דז"א

**יוד ה' ויו ה'**

**יוד ה' ואו ה'**

**יוד הא ואו הא**

**יוד הה וו הה**

ג' מי"ם, ועם י' דשתי"ה  
ג' ימי"ם

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ת

ויכוין באותיות שתיה:  
כי אותיות ת"י דשתי"ה הם בחיך העליון  
חכמה, שיש בו כללות עסמ"ב

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע,  
א' דחכמה, והב' הנמשך ממנו לבניה,  
יעלה כמספר ת' דשתי"ה

י

ויש בהם ט' יודי"ן כמספר מי"ם  
ועם י' דשתי"ה הם ימי"ם,

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ש

ואות ש' דשתי"ה היא בחיך התחתון,  
בינה שבה ג' אהי"ה  
דיודי"ן דאלפי"ן ודההי"ן  
כמספר ש' דשתי"ה ועוד קנ"ה

חיך תחתון - בינה  
שבה ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א (ג' תנ"ה),  
כמספר ש' וקנ"ה.  
וקנ"ה הנשארים יורדים לבחינת קנ"ה,  
לשאוב המשקין

**אלף ה' יוד ה'**

**אלף הא יוד הא**

**אלף הה יוד הה**

ויש בג' שמות אלה חמשה יודי"ן, ועם  
חמשה יודי"ן הרמוזים בה' דשתי"ה  
ג' ימי"ם

שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

ה

והקנ"ה אורות הנשארים, יורדים ונמשכים  
לבחי' קנ"ה, לשאוב המשקים  
ויש בהם (ג' אהי"ה) ה' יודי"ן, ועם ה' יודי"ן  
הרמוזים באות ה' דשתי"ה, גימ' ימי"ם,  
שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

❧ רחיצה ❧

<p>ע"ה גי' רחיצ"ה (313)</p>	<p><b>אלף הי' יוד הי'</b> <b>אלף הה' יוד הה'</b> לזו"ן</p>	<p>יכוין להמשיך לזו"ן רחיצה העולה בגי' קס"א קנ"א והכולל.</p>
---------------------------------	--------------------------------------------------------------------	------------------------------------------------------------------

<p>להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא <b>אלף הי' יוד הי'</b></p>	<p>ויכוין להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא</p>
-----------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------

<p>שד"י גי' רחיצ"ה ע"ה (314)</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א, שבו שם שד"י <b>אלף הה' יוד הה'</b> <b>שד"י</b> ומשם (מיסוד דאימא) לזו"ן</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א שביסוד דאימא, שבו שם שד"י העולה כמס' רחיצ"ה ע"ה.</p>
------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------

❧ סיכה ❧

יכוין להמשיך שמ"ן לסוד את זו"ן באופן זה:

<p><b>מצפץ</b></p>	<p><b>ש'</b></p>	<p>ש' דשמ"ן משם מצפ"ץ גי' ש' מ' דשמ"ן מארבע יודי"ן דע"ב דחסד דאבא ן' דשמ"ן מה' יודי"ן דקס"א: ב' יודי"ן מאות <del>א</del> וג' יודי"ן שבמלוי קס"א והם מ"ן דמנצפ"ך</p>
<p><b>לוד ה' ו' ה' ה'</b></p>	<p><b>מ</b></p>	
<p><del>אלף הי' יוד ה'</del></p>	<p><del>א</del></p>	
<p>להמשיכו (השמן) לזו"ן</p>		

נעילת הסנדל

יכוין להמשיך לזו"ן נע"ל וסנד"ל:

מקנ"א דיסוד דאימא  
**נעל** משם קנ"א דיסוד דאימא  
 העולה מספר נע"ל ע"ה  
 נעל ע"ה גי' קנ"א (151) **אלף הה יוד הה**

מהוד דאימא

ממשם קמ"ג דהוד דאימא  
 העולה ע"ה מספר סנד"ל  
**וסנדל** משם קמ"ג דהוד דאימא  
 סנדל גי' קמ"ג ע"ה (144) **אלף הא יוד הא**

ענתה

מקס"א דבינה דאימא  
 מע"ב דחסד דאבא  
 יכוין להמשיך בחי' ענת"ה לזו"ן,  
 ד' יודי"ן מע"ב דחסד דאבא,  
 וג' יודי"ן מקס"א דבינה דאימא,  
 והם ז' יודי"ן כמספר ע' דענת"ה

לנה"י דאימא, שהם קס"א קמ"ג קנ"א  
 ויכוין להמשיך הז' יודי"ן הנז'  
 לקס"א קמ"ג קנ"א (גי' תנ"ה)  
 שבנה"י דאימא,  
 העולים כמספר נת"ה דענת"ה,  
**נתה אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה**  
**אלף הה יוד הה**  
 ומשם לזו"ן

גם יכוין כי ענת"ה גי'  
 הוי"ה צבאות (525), שבנה"י  
**ענתה**  
 גי' יהוה צבאות שבנה"י



סדר הכוונות של ברכת המזון - בקיצור

**כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון**

חול	שבת	יר"ט	
ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) <b>אלה למד פא</b> דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו] נון ואו נוך, יוד ואו דלת.	יש"ה כ"ו יוד הי ויו הי	יש"ה כ"ו יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי אות' גי יוס עוז - ע"ג	שס אדנ"י צגי ס"ה
<b>ס"ה עס ד"ל ע"ה</b> <b>צגי מאה צרכות.</b>		<b>כ"ו עס ע"ב וכלל ב'</b> השמות <b>צגי מאה צרכות</b>	
<b>כ"ו עס ס"ג עס י' אות'</b> <b>ע"ה צגי מאה צרכות.</b>			

**טבלת ד' ברכות בחול:**

מילת ה' שבסיום הברכה	כללות ברכה		
<b>יְהוָה</b> הוֹן את הכל	להאיר למוח החכמה דנוק' <b>אלה למד פא</b>	ברכה א' הון	
<b>אלהים</b> על הארץ ועל המזון	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו]	ברכה ב' הארץ	
צג' ימים א' ישאיר תוס' שבת, וצג' ימים אחרונים יקבל תוס' שבת יוס א' ויוס ג' מ"ה יוד הא ואו הא קמ"ג אלה הא יוד הא אל אדנ"י שצטשיכ	להאיר למוח החסדים דדעת דנוק' נון ואו נוך	ברכה ג' בונה ירושלים	
יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול בונה ברוחמיו ירושלים			
האל אבינו ...	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת	ברכה ד' הטוב והמטיב	

**טבלת ד' ברכות בשבת ויר"ט:** (בכללי הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכללי הברכה בלבד)

ברכה	התכללות העולמות	המשכה למוח' דז"א	המשכה למוח' דנוק' שבת (דע"ב)   יר"ט (דס"ג)
ברכה א' הון	אצילות דאצילות	למוח חכמה דז"א יוד הי ויו הי	למוח חכמה דנוק' יוד הי ואו דלת
ברכה ב' הארץ	צריאח דאצילות צאצילות דאצילות	למוח צינח דז"א יוד הי ואו הי	למוח צינח דנוק' הי יוד דס"ג
ברכה ג' בונה ירושלים	יטירה דאצילות צצריאח ואצילות דאצילות	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	למוח חסדים דדעת ויו יוד ויו
ברכה ד' הטוב והמטיב	עשיח דאצילות צאצ"י וצרי ויצי דאצילות	למוח גבורות דדעת יוד הא וו הא	למוח גבורות דדעת הי יוד

**כוונות מזיגת הכוס:**

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא ייך דזי, כמספר ג' וויין דשס זין, ועס זין עלמו זגרי ייין כזה: ווו יודי הדי ווי הדי. גם יכוין לחמישה ידות דשס זין, שזגרי ייין כזה:

יִּמְצַפֵּךְ | מְנַצֵּפְךְ | מְנַצֵּפְךְ | מְנַצֵּפְךְ | מְנַצֵּפְךְ ;

וימזגנו זתשעכ יודין דעסמ"ז כמספר מז"ם: יוד הדי ולי הדי - יוד הדי ואו הדי - יוד הדי ואו הדי - יוד הדי ווי הדי.

**בשבת: רַצְיָה וְהַחֲלִיצָנוּ** יכוין להחפיל שיחליצנו ה' מכנהגת ושליעת מטטרו"ן, ושתיכי כנהגס ע"י ז"א דאצילות או ע"י עולם הבריאה.

**בראש חודש: ... ב'יום**

ר	יכוין זגרי ריזוע חלכ"ס פשוט	א אל אלה אלהי אלהים.
א	רמו זר"ת חלכ"ס פשוט	אלהים.
ש	יכוין זגרי חלכ"ס דיודיין	אלה לבמד הדי יודי מזם.
חודש	יכוין זגרי קס"א קנ"א	אלה הדי יודי הדי - אלה הדי יודי הדי.
ראש החודש	ע"כ זגרי	ש"ן דלת יודי זגרי תפי"ד הדי (ניקוד קמן רומז לא"ח).

**ברכת הטוב והמטיב:**

הטוב החסדים והמטיב המתקים לגבורה ברדתם לכל שהוא היסוד שבבכל יום ויום,

מיתוק באו"י

החסדים המתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד ההוד	הוא חסד ההוד
הוא חסד הנצח	הוא חסד הנצח
הוא חסד הב"ש ת"ת	הוא חסד הב"ש ת"ת

מיתוק באו"ח

החסדים המתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד הב"ש ת"ת	הוא חסד הב"ש ת"ת
הוא חסד ההוד	הוא חסד ההוד
הוא חסד הנצח	הוא חסד הנצח

ע"י מחברת הקודש שער השבת, שער ר"ח, טעמי המצוות פרשת עקב. שעה"כ דרושי קדושת ליל שבת דרוש ה', ענין סעודת שהרית דשבת, דף ע"ד ע"ג.

יבין עצמו לקיים מצוות עשה לברך ברכת המזון, ביראה ואהבה ובכוונה עצומה ובשמחה רבה ובטוב לבב, להמשיך שפע וברכה רבה ומוחין וחיות ומזון לנוק' קדישא דז"א דאצילות. וממנה לנו ולכל העולמות הקדושים.

ויעצום עיניו ויאסור ידיו זו על גב זו, ימנית על שמאלית, כיושב לפני המלך מלכו של עולם, מלכות קדישא דז"א דאצילות.

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה (בן איש חי פרשת חקת ב')

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂבִינְתֵיה

יְאֵהֲדוּנָהי

וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ  
אֵיֵהֲיֵוּהֵה

בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ  
יְאֵהֲהֵוּהֵה

לְיַחְדָּא שֵׁם אוֹתִיּוֹת י"ה (או"א) בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה (זו"ן)

בְּיַחְדָּא שְׁלִים

יְהוָהֵהי יְאֵהֲדוּנָהי

[על ידי שפע א"ס ב"ה המושפיע בהם ומיחדם]

בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל

הָרִי אֲנִינֵנוּ בְּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוּרֵי־תָא, לְבָרַךְ בְּרַפְתְּ הַמְזוֹן

כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה, וְאֶכְלֶתְ וּשְׂבַעְתְּ וּבִרְכַת אֶת־יְהוָהֵהי יְאֵהֲדוּנָהי

אֱלֹהֶיךָ, עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. לְתַקֵּן שִׁרְשׁ מִצְוָה זו

בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וְיֵהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהֵהי יְאֵהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי

אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חַשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה רַאשׁוֹנָה

וּבְרַכָּה שְׁנִיָּה וּבְרַכָּה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה עַל־הַמְזוֹן, [וְתַתֵּן־

לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלֵּת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַה הַמוּחִין

לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵל (הַגְדוּלָה). וְגַם תִּהְיֶה חַשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה

רְבִיעִית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה, וְתַתֵּן־לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלֵּת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן

נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַה מוּחִין לְיַעֲקֹב וְרַחֵל. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ כּוֹנְנֵנוּ

בְּכָל־הַפְּנוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּאַרְבַּע בְּרַכּוֹת אֵלוּ שֵׁל הַמְזוֹן.

וְיֵהי | נַעֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְעֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ,

וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

כוונות מים אחרונים

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון וליילית ע"י מימי החסד.

וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת מ"א, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.

והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד שמאל  
לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן

**אהי"ה : אלף הא יוד הא**

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד ימין  
לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן

**אהי"ה : אלף הי יוד הי**

והמ"א אותיות יחלק  
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

**א**

גודל

**הי"ה : אלף הא יו**

אצבע א'

**ד הא : אלף למד פ**

אצבע ב'

**א, הא אלף, יוד ו**

אצבע ג'

**או דלת, הא אלף**

אצבע ד'

והמ"א אותיות יחלק  
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

**א**

גודל

**הי"ה : אלף הי יו**

אצבע א'

**ד הי : אלף למד פ**

אצבע ב'

**א, הי יוד, יוד ו**

אצבע ג'

**יו דלת, הי יוד**

אצבע ד'

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:  
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

**אהי"ה**

אצבע א' אצבע ב' אצבע ג' אצבע ד'  
**אלף הא יוד הא**

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א' אצבע ב'  
**אלף למד פא הא אלף**

אצבע ג' אצבע ד'  
**יוד ואו דלת הא אלף**

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:  
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

**אהי"ה**

אצבע א' אצבע ב' אצבע ג' אצבע ד'  
**אלף הי יוד הי**

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

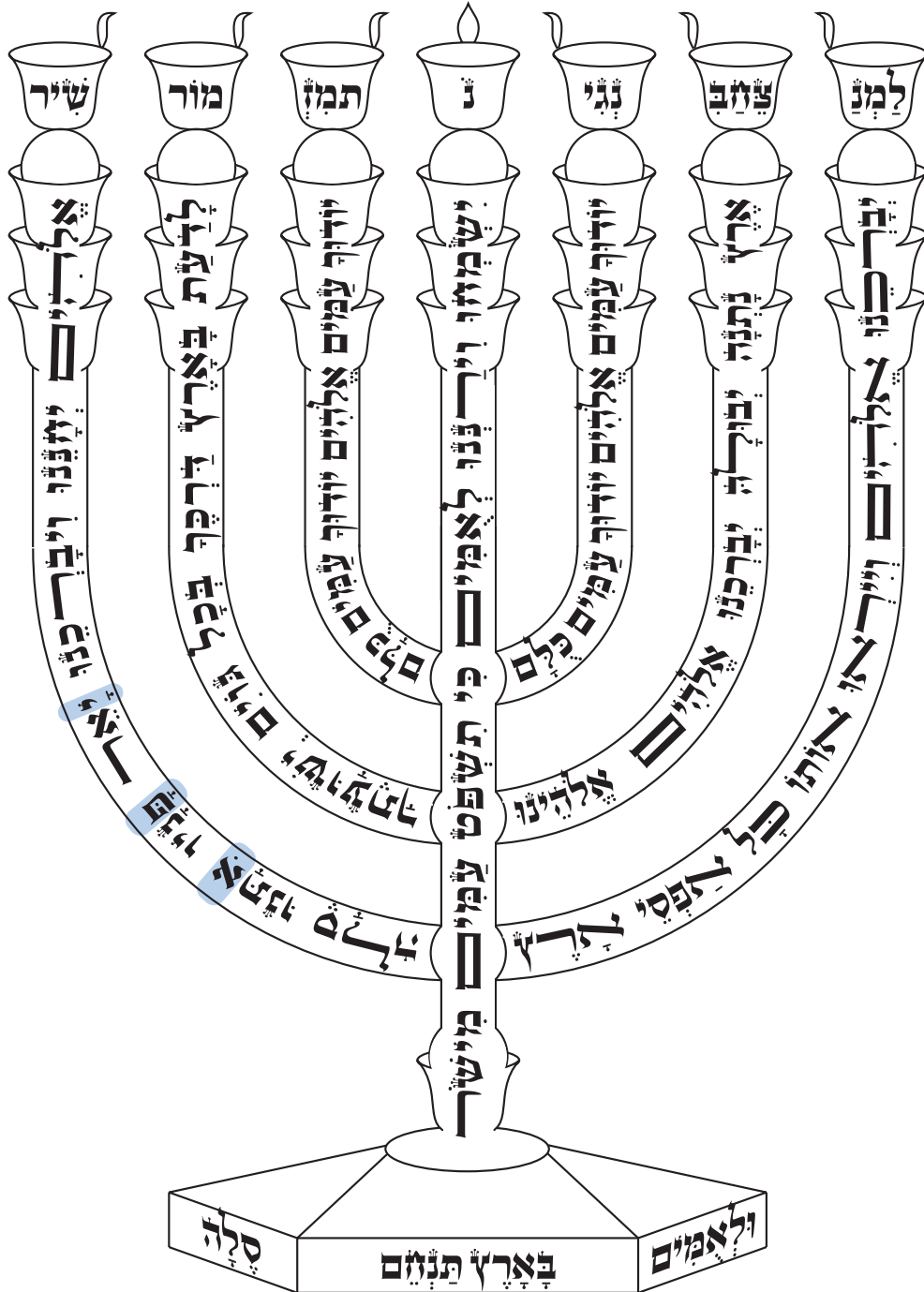
אצבע א' אצבע ב'  
**אלף למד פא הי יוד**

אצבע ג' אצבע ד'  
**יוד ויו דלת הי יוד**



אח"כ יאמר למנצח בנגינות וגו', וטוב לצייר במחשבתו בצורת המנורה:

שׁוֹיֵתִי	יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְנֶגְדִי	שׁוֹיֵתִי
אַיִדֵּה־נְוִיָּה	תְּבַיֵּד	אַיִדֵּה־נְוִיָּה



בשבת וביום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂיִבַת צִיּוֹן הַיֵּינוּ כְּחֻלְמִים: אֵיזָה  
יִמְלֵא שְׂחֻק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנָנוּ רִנָּה. אֵיזָה יֵאָמְרוּ בַגּוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ  
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הַיֵּינוּ שְׂמֹחִים: שׁוּבָה  
יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂבִיתָנוּ כְּאִפְיָקִים בְּנִיבָב: הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:  
הַלֹּחַף יִלֶּף וּבְכֹה נִשְׂא מִשְׁךָ הַזְרַע. בֵּא יִבֵּא בְרִנָּה. נִשְׂא אֲלֻמֹּתַי:**

בחול קודם ברכת המזות אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

**עַל**  
נְהַרֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ  
תִּלְיֵנוּ כְּעֹרֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוּבֵינוּ אֵיךְ נִשְׁיֵר « אֶת שִׁי תִדְבֵּק  
לְשׁוֹנֵי לְחֵפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתַי:  
זָכַר יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לְבִנְיָ אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוּד  
בָּהּ: בֵּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי  
שִׁיאֲחֹז וְנִפֵּץ אֶת עַלְלֵיךָ אֶל הַסֶּלַע:

**הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם » מַצֹּת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמַּזֶּן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ  
וּבְרַכְתָּ אֶת יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיךָ <sup>מִן הַמַּצֹּת</sup>, עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

אחר אכילתו בימות החול יתעצב על חורבן ביהמ"ק:

אחר שאכל ושתה והתענג באותם המאכלים על שולחנו, צריך לזכור חרבן בית המקדש, ויצטער וידאג ויתעצב על היכלא דמלכא דאתחרב. ובשביל אותו הצער והעצבות שמצטער ומתעצב על שולחנו באותה שמחה של המאכל ומשתה, הקב"ה מחשב עליו כאלו בנה ביתו והיכלו ובנה כל אותם חורבות של ביהמ"ק, אשרי חלקו. (זוה"ק תרומה דף קנ"ז ע"ב)

יסיר הסכין מעל השולחן:

קודם ברהמ"ז יסיר הסכין מעל השולחן בין בחול ובין בשבת ויו"ט. ענין הסרת הסכין מהשולחן קודם ברהמ"ז מקורו בשער רוה"ק דף ט' ע"ב, ובשער הגלגולים הקדמה ל"ה, והוא נאמר למי שהוא משורש קין. ובשער הגלגולים הקדמה ל' כתב שאחר חטא אדה"ר נתערבו השורשים, ולכן צריך כל אדם להזהר בזה. וכתב הבא"ח פר' חקת (שנה ראשונה) וכפ' החיים ח"ב סימן ק"פ אות ט"ו, שהיות ושורש הנפש של האדם לא משתנה בשבת ויו"ט, לכן יש להזהר בזה גם בשבת ויו"ט.

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

**אֲבָרְכָה** אֶת־יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה בְּכָל עֵת » תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל  
נְשַׁמְעֵ אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׂמֹר פִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם:  
תְּהִלָּת יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ » כָּל־בְּשָׂר שִׂם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְהֵנוּ  
נְבָרֵךְ יְהִ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(כשיש לו כוס, יקח הכוס בידו),

ויאמר:

וַיְדַבֵּר » אֵלֵי זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָה.



סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון,  
בכח השמות קס"א קמ"ג שמספרם ש"ד.

קמ"ג

**אלף הא יוד הא**

גי ש"ד

קס"א

**אלף הי יוד הי**

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בגי"י), שמספרם שד"י,

**אה"ה**

**אה"ה**

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

## כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם אדנ"י העולה ס"ה,

ומילוי מילואו

**אלף למד פא**

**דלת למד תו** [בר"ח תי"ו]

**נון ואו נוון**

**יוד ואו דלת**

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בגי' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ע"ב **יוד ה"י וי"ו ה"י**.

כ"ו עם ע"ב בגי' צ"ח, עם כללות ב' השמות בגי' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ס"ג **יוד ה"י ואו ה"י**,

ועשר אותיותיו **יוד ה"י ואו ה"י** (בגי' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בגי' מאה ברכות.



## הקדמה כללית לשבת / יו"ט

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לו"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ה אותיות. (ביו"ט, ד' אותיות דס"ג במילוי המילוי.)





# סדר ברכת המזון בקיצור

בנוסף עה"מ ו ספרד

למהדורה המלאה של ברכת המזון  
(כולל מטבע ברכה), עבור לעמוד מד

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה  
**אלף למד פא**

1. שבת התכללות העולמות אצילות דאצילות.
  2. להמשיך מוח חכמה לז"א, **יוד הי' ויו הי'.**
  3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, **יוד ויו דלת** (דע"ב). [יו"ט יכוין **יוד ואו דלת** דס"ג.]
- ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצוניות ודפנימיות דבריאה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל  
 הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כְּלוּ<sup>1</sup> בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן  
 גִּי מִלּוּי דַרְבּוּעַ מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ  
 גִּי י' י' הוּהוּ בְּרוּחַ וּבְרִחְמִים רַבִּים. נוֹתָן גִּי אב"ג ית"ץ לָחֶם לְכֹל-  
 בָּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יאהלוההים. כִּי לְעוֹלָם חֻסְדּוֹ<sup>2</sup>. וּבְטוֹבוֹ  
 הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן תְּמִיד לְעוֹלָם  
 וְעַד<sup>3</sup>. כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שבבריאה והוא משפיע אל זון שהוא בגי'  
 אל יהוה שביצירה ומפְרָנְס־לְכֹל וְשֶׁלֹּזָנוּ עֲרוּךְ לְכֹל. וְהִתְקִין מִזִּיָּה  
 וּמִזּוֹן לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרִחְמִיו וּבְרַב חֻסְדּוֹ. כְּאָמֹר:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֶּן  
 אֶת-הָעוֹלָם כְּלוּ<sup>1</sup> בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן  
 מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ  
 גִּי י' י' הוּהוּ בְּרוּחַ וּבְרִחְמִים, הוּא נוֹתָן גִּי אב"ג ית"ץ לָחֶם לְכֹל-  
 בָּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יאהלוההים, כִּי לְעוֹלָם חֻסְדּוֹ<sup>2</sup>, וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,  
 תְּמִיד לֹא-חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן לְעוֹלָם וְעַד<sup>3</sup>, בְּעֲבוּר  
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יכוין כי אל זה הוא אל שדי שבבריאה והוא משפיע אל  
 זון שהוא בגי' אל יהוה שביצירה ומפְרָנְס־לְכֹל וּמִטִּיב לְכֹל, וּמְכִין מִזּוֹן  
 לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כְּאָמֹר:**

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.  
 2 בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה אינסופית, ונותן לי הכי טוב בשבילי, מאוצר מתנות חיים.  
 3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פֹּתֵחַ אֶת-יָדָךְ ב' יודי"ן

ר"ת פא"י

גי' לאהדוניה  
 חכמה דז"א ו"ק יסוד דנוק'

פֹּתֵחַ גי' שע"ח, מ"ה, ס"ה

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי ה' חיוורת

אלף למד אלף למד ש"ע

יוד הא ואו הא לז"א (מ"ה)

אדני ולנוק' (ס"ה)

ס"ת זתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לנוק', לחכמה דלאה

יוד הי ויו הי : יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. הי יוד  
 $400 = 10 \times 4$  ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חתך

ס"ת זתך, באתב"ש סא"ל, גי' לאהדוניה

### וּמְשִׁיבֵי עַל זַתְךָ

ס"ת זתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לשם חתך דיעקב ורחל

יוד הי ויו הי : יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. הי יוד  
 $400 = 10 \times 4$  ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חתך

[יכוין ר"ת רח"ל] **לְכֹל זֵי רַצוֹן** רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי יסוד דאבא (קפ"ד)

אלף הי יוד הי יסוד דאימא (קס"א)

להמתיק רחל רחל הרמוזה בר"ת

להמתיק ב' דמעין (מעכבים פרנסה) **מ נ צ פ ר** (פ"ד)

**דין דין דין דין דין** (ש"ד)

גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

### בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יאהדוניה  
 היה הות וימיה  
 אדון הכל

חול יכוין יְהוָה

1. המשכה למוח חכמה דז"א, יוד הי ויו הי.
2. המשכה למוח חכמה דנוק' יוד ויו דלת (דע"ב). [ביו"ש יכוין יוד ואו דלת דס"ג].
3. התכללות העולמות אצילות דאצילות.

### הִזְיֵן אֶת הַכֹּל.

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח בינה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות דלת דאדנ"י, כזה דלת למד תו [בר"ה ת"י"ו].

1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות.
2. להמשיך מוח בינה לז"א, יוד הי ויו הי.
3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, הי יוד (דע"ב). [ביו"ש יכוין הי יוד דס"ג].

**נֹודָה לְךָ יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ .עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ**

**אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֻּן .  
עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִיַּיַּת עֲבָדִים . וְעַל  
בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ . וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ . וְעַל חֻקֵּי  
רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ . וְעַל חַיִּים (י"מ: שִׁחֻזְנָתָנוּ) וּמִזֻּן שֶׁאַתָּה זָן  
וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ .**

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

**עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת . שֶׁעָשִׂיתָ  
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה .**

לחנוכה

**בַּיָּמִי מִתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֹשֶׁמוֹנָאִי וּבְנָיו . כִּשְׁעֵמֶדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ  
יִשְׂרָאֵל . רָשָׁעִים תּוֹרַתְךָ וְלֹהֲעֲבִירִים מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ . וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָּהֶם  
בַּעֲת צָרָתָם . רַבְּתָ אֶת רִיבָם . דִּבַּתְ אֶת דִּינָם . נִקְמַתְ אֶת נִקְמָתָם . מִסַּרְתָּ גְּבוּרִים בְּיַד חֻלְשִׁים .  
וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים . וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים . וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים . וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ :  
כִּי עָשִׂיתָ שָׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹרְכָמָךְ . וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהִיּוֹם הַזֶּה .  
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּיר בְּיַתְךָ וּכְפָנוּ אֶת יְהִיכָנֵךְ . וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ . וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת  
קֹדֶשְׁךָ . וְקִבְּעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלָּל וּבְהוֹדָאָה . וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה  
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה .**

לפורים

**בַּיָּמִי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיּוֹרָה . כִּשְׁעֵמֶד עֲלִיהֶם הַמִּזֵּן הִרְשָׁע . בִּקְשׁ לְהַשְׂמִיד לְהַרְגַּ  
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים . מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשַׁלְשֵׁה עֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ  
שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז . וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתְ אֶת עֲצָתוֹ וְקַלְקַלְתָּ  
אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ . וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ . וְתִלְוֵ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ . וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים  
וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה .**

**עַל הַכֹּל יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ . אֲנַחְזָנוּ מוֹדִים לְךָ וּמִבְּרָכִים**

**אֶת שִׁמְךָ . כְּאִמּוֹר וְאֶכְלֵת וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתְךָ**

את

**נֹדֶה לְךָ יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ,**  
**אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ**  
**יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים,**  
**וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁנִּתְמַת בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ, וְעַל**  
**חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחִוַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת**  
**מִזֵּון שְׂאֵתָה זֶן וּמִפְרִנְס אוֹתָנוּ תַמִּיד, בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־עֵת**  
**וּבְכָל־שָׁעָה:**

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.  
על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנצמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

להנוכה

**בְּיָמֵי** מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על־עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מלוקי רצונך, ואתה ברומיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את־רִיבם, דגת את־דִּיבם, נקמת את־נְקַמְתָּם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך, וקר עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופגו את־היכלך, וטהרו את־מקדשך, והדליקו נרות בנצרות קדשך, וקבעו שמונת (מים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה) ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול:

לפורים

**בְּיָמֵי** מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרוג ולאבד את־כל־היהודים, מנער ועד־זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחודש שנים־עשר הוא חודש אדר, ושיללם לבו, ואתה ברומיך הרבים הפרת את־עצתו, וקלקלת את־מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת־בניו על־העץ, (ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה):

**וְעַל הַכֹּל יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ**  
**וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תַמִּיד**  
**לְעוֹלָם וָעֶד: כַּכְּתוּב, וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ**  
**אֶת**

**כונות מזיגת הכוס**

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא **י"ן ז"ל**, כמספר ג' ווי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' יי"ן כזה  
**וּוּ יוּד הֵה וּוּ הֵה**

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' **י"ן ז"ל** כזה

**וּוּמְנַפֵּךְ וּמְנַפֵּךְ וּמְנַפֵּךְ וּוּ וּמְנַפֵּךְ וּמְנַפֵּךְ**

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר **מ"י"ם**

- לִוּד הֵל וּלִוּ הֵל**
- לִוּד הֵל וּאִו הֵל**
- לִוּד הֵא וּאִו הֵא**
- לִוּד הֵה וּוּ הֵה**

**יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶנְהִי אֱלֹהֵיךָ** <sup>תק"ף בעל הטובות והמזות ט"ס</sup> **עַל הָאָרֶץ הַטְּבִיחָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ** <sup>יֵאֱהֹוֶנְהִי הו"ו הו"ו וכו"ו אדור הכל</sup>

חול יכוין **אלהים**

1. המשכה למוח בינה דו"א, **יוד ה"י ואו ה"י**.
2. המשכה למוח בינה דנוק' **ה"י יוד** (דע"ב). [י"ט יכוין **ה"י יוד** דס"ג].
3. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

**עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזֻזָּן.**

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נו"ן ואו נו"ן

- שבת
1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בכריאה ואצילות דאצילות.
  2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד הא ואו הא.
  3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו"ו יוד ו"ו (דע"ב). [ביו"ט ואו אלף ואו דס"ג].



**רְצוּם** יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ,  
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,  
 וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מַעוֹנֶךָ, וְעַל דְבִירָךְ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל  
 וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, אָבִינוּ רַעֲנוּ זִיגְנוּ פְרַגְסְנוּ כְּלַכְלָנוּ  
 הַרְוִיעְנוּ, הַרְוִיעַ לָנוּ מְהֵרָה מִכְּל־צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֵל תְּצַרֵּיכֵנוּ  
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מַתָּנוֹת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדֵי  
 הַלְוָאֹתָם, אֲלֵא לַיְדֵךְ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה הַעֲשִׂיָּה וְהַפְתּוּחָה.  
 יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם הַבָּא,  
 וּבְמַלְכוּת בַּיִת דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחְזִירָנָה לְמִקוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת יאמר רצה:

**רְצוּה** וְהַחְלִיצְנוּ יְכוּיִן לְהַתְפַּלֵּל שִׁיחֲלִיעֵנוּ ה' מִהִנְהַגְתָּ וְשִׁלִּיטָת מִטְטְרוֹיִן וְשִׁתְהִיָּה הִנְהַגָּה עַל יְדֵי ז"א דֹאֲצִילוֹת  
 או על ידי עולם הבריאה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבִיט  
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְפָנֶיךָ, נִשְׁבֵּת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֶּנֶת בּוֹ כְּמִצְוֹת  
 חֻקֵי רְצוּנֶךָ, וְאִל־תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתְנוּ, וְהִרְאֵנוּ בְּנִזְחֵמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי  
 אַתָּה הוּא בְּעַל הַנְּחִמּוֹת, וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ חֲרַבֵּן בַּיַּתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ לֹא שְׁכַחְנוּ, אֵל  
 תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצָּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בראש־חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

**אֱלֹהֵינוּ** וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ  
 וְזְכוּרֵי אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵי יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזְכוּרֵי מְשִׁיחֶיךָ בֶן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזְכוּרֵי כָל־עַמָּךְ  
 בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם

בראש חדש:

**א** אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלה"ם פשוט  
**א** ללהים. רמז בר"ת אלה"ם פשוט  
**א** אלף למד הי יוד ממם. יכוין בגי' אלה"ם דיודי"ן

חדש

אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה יכוין בגי' קס"א קנ"א  
 שׂיִן דְּלֶת יוֹד בגי' תתי"ד (קמץ רומז לא"א) ע"ה בגי'

בפסח: חג המצות הנה ביום (ביו"ט מוסיפים טוב) מקרא קודש הנה

בשבועות: חג השבועות הנה ביום טוב מקרא קודש הנה

בסכות: חג הסכות הנה ביום (ביו"ט מוסיפים טוב) מקרא קודש הנה

בשמ"ע: שמיני חג עצרת הנה ביום טוב מקרא קודש הנה

בראש השנה: הזכרון הנה ביום טוב מקרא קודש הנה

**רָצוּם** זָא יְהוָהּ יִאֱהֹוֹנֵהּ אֱלֹהֵינוּ <sup>הקדו</sup> <sup>בעל הטריות</sup> <sup>והמחות סלים</sup> עַל-יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ,  
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ, וְעַל  
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל-הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ  
 שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ <sup>הקדו</sup> <sup>בעל הטריות</sup> <sup>והמחות סלים</sup>, אָבֵינוּ, רַעֲנוּ זִוְנָנוּ פְּרִנְסָנוּ  
 וְכִלְכַּלְנוּ וְהִרְוִיחְנוּ, וְהִרְוִיחְנוּ לָנוּ יְהוָהּ יִאֱהֹוֹנֵהּ אֱלֹהֵינוּ <sup>הקדו</sup> <sup>בעל הטריות</sup> <sup>והמחות סלים</sup> מִהֲרָה  
 מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ, וְזָא אֲרִי-תְצַרִיכְנוּ יְהוָהּ יִאֱהֹוֹנֵהּ אֱלֹהֵינוּ <sup>הקדו</sup> <sup>בעל הטריות</sup> <sup>והמחות סלים</sup>  
 לֹא לִיָּדֵי מַתְנַת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִיָּדֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לִיָּדֶךָ  
 הַמִּלְאָה, הַפְתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהִרְחֵבָהּ, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלָם  
 לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת יאמר רצה:

**רָצוּה** וְהִחְלִיצֵנוּ יְכוּיִן לְהַתְפַּלֵּל שִׁיחֲלִיצֵנוּ ה' מִהֲנַגְתָּ וּשְׁלִיטת מִטְטְרוֹיִן וּשְׁתַּחֲוִיָּה הִנְהַגָה עַל יָדֵי ז"א דֹּאצִּילוֹת  
 או עַל יָדֵי עוֹלָם הַבְּרִיאָה יְהוָהּ יִאֱהֹוֹנֵהּ אֱלֹהֵינוּ <sup>הקדו</sup> <sup>בעל הטריות</sup> <sup>והמחות סלים</sup> בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשִּׁבְתָּ  
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתֵּי-בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת  
 רְצוֹנְךָ וּבְרָצוֹנְךָ הַנֵּיחַ לָנוּ יְהוָהּ יִאֱהֹוֹנֵהּ אֱלֹהֵינוּ <sup>הקדו</sup> <sup>בעל הטריות</sup> <sup>והמחות סלים</sup> שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ  
 וְהִרְאָנוּ יְהוָהּ יִאֱהֹוֹנֵהּ אֱלֹהֵינוּ <sup>הקדו</sup> <sup>בעל הטריות</sup> <sup>והמחות סלים</sup> בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ כִּי אַתָּה  
 הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחִמּוֹת.

בראש-יחדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

**אֱלֹהֵינוּ** וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיִּגְמַעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַעַ וַיִּפְקַדַ וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ  
 וּפְקֻדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ  
 וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפַלְיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסֵד וּלְרַחֲמִים רַחֲמִים (טוֹבִים)  
 וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חדש:

**א** אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלה"ם פשוט  
**א**להים. רמו בר"ת אלה"ם פשוט  
**א**לף למד הי' יוד מם. יכוין בגי' אלה"ם דיודי"ן

ראש

**ה**אלף הי' יוד הי' - אלף הה יוד הה יכוין בגי' קס"א קנ"א  
**ש**יין דלת יוד בגי' תתי"ד (קמין רומז לא"א) **ה**הה  
**ראש חדש** ע"ה בגי'

החדש

בפסח: חג המצות הנה  
 בשבועות: חג השבועות הנה  
 בסכות: חג הסכות הנה  
 בשמ"ע: השמיני, חג העצרת הנה  
 בראש השנה: הזכרון הנה

**לְרַחֵם** בּוּ עַלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוּ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חַוֶּס וְחַנּוּן וְחַמְלָה וְרַחֲמִים עַלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחֲמִים אַתָּה.

## וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

**זְכַרְנוּ** יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּוּ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוֶּס וְחַנּוּן וְחַמְלָה עַלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחֲמִים אַתָּה:

## וּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

### בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול תוספת שבת (מקדושת שבת לימות החול) יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום ג' ויום ד'	יום ב' ויום ה'	יום א' ויום ו'
יֹוד הַהּ וּוּ הַהּ	יֹוד הַהּ וַוּא הַהּ	יֹוד הַיּ וַוּא הַיּ
ב"ן	מ"ה	ס"ג
אַלְפַּ הַהּ יֹוד הַהּ	אַלְפַּ הַהּ יֹוד הַהּ	אַלְפַּ הַיּ יֹוד הַיּ
קנ"א	קמ"ג	קס"א
אַל אַדְנִי	אַל יְהוּהּ	אַל שְׂדֵי
שבעשיה	שביצירה	שבבריאה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, יֹוד הַהּ וַוּא הַהּ. המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' ויֹוד ויֹו (דע"ב). [יו"ט יכוין וַוּא אַלְפַּ וַוּא דס"ג]. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

## בְּנֶה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

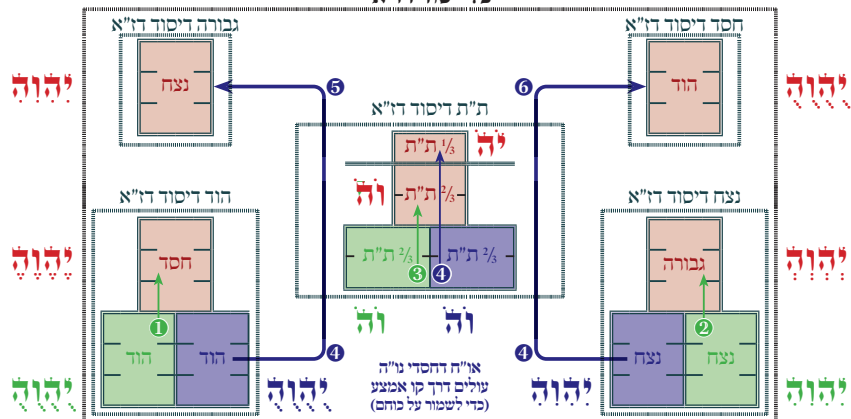
חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה יוֹד וַוּא דַּלַּת

1. התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, יוד הה וו הה.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, ה"י יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה"י יוד דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לַעֲדָה הָאֵל  
 אֲבֵינוּ, מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יּוֹצֵרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ  
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב הַחֲסִדִים,  
 וְהַמְּטִיב לְכָל הַמְּמַתִּיקִים לַגּוֹבֵרָה בְּרַדְתָּם שֶׁהוּא הַיְסוּד שֶׁבְּכָל־יּוֹם וַיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הממתקים
יְהוָה	1 ממתיק [לָנוּ]	הוּא יְהוָה הַטֵּיב
גבורה דחסד שבהוד דיסוד		חסד ההוד
יְהוָה	2 ממתיק [לָנוּ]	הוּא יְהוָה מְטִיב
גבורה דגבורה שבנצח דיסוד		חסד הנצח
וה	3 ממתיק לָנוּ	הוּא וְהַ יֵּטִיב
ב"ש גבורה דת"ת שבכ"ש ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הממתקים
יְהוָה	4 ממתיק	הוּא וְהַ גְּמַלְנוּ
ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת
יְהוָה	5 ממתיק	הוּא יְהוָה גּוֹמְלֵנוּ
גבורה דנצח שבגבורה דיסוד		חסד ההוד
יְהוָה	6 ממתיק	הוּא יְהוָה יְגַמְלֵנוּ
גבורה דהוד שבחסד דיסוד	מלי יסוד דז"א	חסד הנצח



לַעֲדָה

או"ח דחסדי גו"ה עולים דרך קו אנצנע (כדי לשמור על מוח)

הזן וחסד ורחמים ורוח והצללה וכל טוב, יענו אמן.

- |                                                                                                                                                    |             |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------|
| הוא ישתבח על כבודו.                                                                                                                                | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא ישתבח בשמים ובארץ.                                                                                                                             | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא ישתבח בנו לדור דורים.                                                                                                                          | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא קרן לעמו ירים.                                                                                                                                 | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יתפאר בנו לנצח נצחים.                                                                                                                          | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי. (יש מוסיפים בזהר ולא באסור), בנחת ולא בצער.                                                                           | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יתן שלום בינינו.                                                                                                                               | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו.                                                                                                          | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יצליח את דרכינו.                                                                                                                               | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא ישבר על גלות מהרה מעל צוארנו.                                                                                                                  | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יוליכנו מהרה קוממיות לארצנו.                                                                                                                   | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא ירפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף.                                                                                                     | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יפתח לנו את ידו הרחבה.                                                                                                                         | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יברך « כל אחד ואחד ממונו בשמו הגדול, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב » בכל מכל כל, כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה, וכן יהי רצון ונאמר » אמן. | הַרְחֵמֵנוּ |
| הוא יפרש עלינו סכת שלומו.                                                                                                                          | הַרְחֵמֵנוּ |

לִזְנוֹן וּלְחֵסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ, הַצֵּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרַכָּה וּשְׂשׂוּעָה,  
נְחֻמָּה, פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל-טוֹב,  
וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִצְחָקֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

**הַרְחַמֵּן** הוא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

**הַרְחַמֵּן** הוא יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ:

**הַרְחַמֵּן** הוא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ  
לְעֵד וּלְנִצְחָה נְצֻחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעֵד  
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

**הַרְחַמֵּן** הוא יִפְרִנְסֵנוּ בְּכָבוֹד:

**הַרְחַמֵּן** הוא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ  
קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

**הַרְחַמֵּן** הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַכָּה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה  
שֶׁאֲכַלְנוּ עָלָיו:

**הַרְחַמֵּן** הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת-אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיִּבְשֵׁר  
לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנְחֻמּוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

**יהי** רַצוֹן שֶׁלֹּא יָבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל נְכֻסָּיו,  
וְיִהְיוּ נְכֻסָּיו מוֹצְלֵחוֹ וְקְרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלוֹט שִׁטְוֹן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא  
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוֹר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן מֵעַתָּה  
וְעַד עוֹלָם:

**הַרְחַמֵּן** הוא יְבָרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת

(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלְת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם

וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

<p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵלְנוּ עוֹלָם שְׁכָלוּ שִׁבְתָּ וּבִמְנוּחָה לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לִישׁוּבֵי בְּסִפְתָּ עוֹרוּ שְׁלֵי קְוִיָּתָן. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ קְדֻשָּׁה וְטְהָרָה מִשְׁבַּעֲהָ אֲשֶׁר־יִזְיֵן עֲלֵאֵין קְדִישִׁין. וְכֹתֵם תְּהֵא מִגֵּן וְצַנָּה עָלֵינוּ. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקִּים לָנוּ אֶת־סִפְתָּ דְּוִיד הַנְּפֹלֵת:</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֻרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתְנוּ לְשָׁלוֹם:</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵלְנוּ לַיּוֹם שְׁכָלוּ טוֹב:</p>	<p>בשבת:</p> <p>בראש חדש:</p> <p>בראש השנה:</p> <p>בסוכות:</p> <p>במועדים:</p> <p>ביום טוב:</p>
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

## הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ, וְתִהְיֶה יְרֻאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִזְחָטָא, וַיְהִיו כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

### ברכת האורח

**הַרְחֵמֵנוּ** הוּא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו וַיְסַדֵּר בּוֹ כָּל־מַעֲדָנֵי עוֹלָם, וַיְהִי כְּשֶׁלְחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ כָּל־רֵעֵב מִמֵּנוּ יֹאכַל וְכָל־צָמְא מִמֵּנוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל־יִחָסֵר מִמֵּנוּ כָּל־טוֹב לְעַד וְלַעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנָכְסִים שִׂירְבוּ, בָּרַךְ יְהוָה יֵאָדְוָה חֵילוֹ וּפְעֻלָּתוֹ יָדָיו תִּרְצָה: וַיְהִיו נְכֻסָיו וְנְכֻסֵינּוּ מִצְּלָחִים וְקַרְוִבִים לְעִיר, וְאֵל־יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דָּבָר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, שֵׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל־הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וְכַבּוּד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כִּן יְהִי רָצוֹן.

## הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִנְחֵנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,

**מִגְדִּיל** (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים: מִגְדִּיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ, וְעֲשֵׂה־חֶסֶד לְמִשְׁיחֹו לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרֵעֵבוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה יֵאָדְוָה לֹא־יִחָסְרוּ כָּל־טוֹב: נְעַר הַיִּיְתִי גַם־זִקְנָתִי וְלֹא־רֵאִיתִי צָדִיק

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

**הַרְחֵמֵנוּ** הוּא יְבָרֵךְ אוֹתֵינוּ (וְאֲבֵינוּ וְאֵמֵינוּ) וְאֶת אֲשֶׁרֵינוּ וְאֶת  
זְרַעֵינוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לֵינוּ, אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ,  
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל,  
כִּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אֲמֵנוּ:

**בְּמָרוֹם** יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעַלֵּיהֶם וְעַלֵּינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת  
שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה יֵאֱהַדוֹנָה, וְצַדִּיקָה  
מֵאֱלֹהֵינוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָל טוֹב בְּעֵינֵינוּ  
אֱלֹהֵינוּ וְאֲדָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּבְמִנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: לשבת:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש חדש:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב: ליום טוב:

בליל ראשון של פסח מוסיפים:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְנַחֵלֵנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב, לְיוֹם שְׁכָלוֹ אַרוֹךְ לְיוֹם  
שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבֵינָנוּ וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם וְנִהְיֶינָנוּ מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה  
וְיֵהִי חֵן לְקַנּוֹ עִמָּהֶם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש השנה:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקְיֵם לָנוּ אֶת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת: לסוכות:

**הַרְחֵמֵנוּ** הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,  
מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מִגְּדִיל)  
יְשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמִשְׁיָחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם:  
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל  
וְאֲמָרוּ אֲמֵנוּ:



נֶעֱזָב, וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חֲזוֹנִין וּמְלוֹה, וְזָרְעוּ לְבָרְכָה: מֵה שֶׁאֲכָלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה, וּמֵה שֶׁשִּׁיתִינוּ יְהִי לְרִפּוּאָה, וּמֵה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבָרְכָה, כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטָחוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִחְמֵי אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרִחְמֵי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אַמֵּן.

**יִרְאוּ** אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשֵׁיו כִּי אֵין מִזְחָסוֹר לִירְאוֹ: כְּפִיקָרִים רָשׁוּ וְרָעִיבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-יִזְחָסְרוּ כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: כּוֹתֵל אֶת-יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטָחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזָב וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי לֶחֶם: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִחְמֵי אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

## יחוד הזכירה

מקורות:

שער רוח הקודש דף ל' ע"א.

חסדי דוד אות קי"ח, קי"ט.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש דף ל"ה ע"ב.

מבוא שערים שער ג' ח"ב פי"ז, דף ל' ע"ב.

שער מאמרי דף ט' ע"א, דף י"ז ע"א. שער מאמרי רז"ל מסכת נידה דף ז' ע"ב.

ע"ח ח"א דף ע"ח ע"א פרק ו'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"ד, שורה 9 מלמטה, ונחזור לעניין.

ספר הליקוטים פרשת תרומה סימן כ"ו, ואת המשכן תעשה עשר יריעות.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש, דף ל"ה ע"ב

תחילה יכוין בגבורה דעתיק, שהיא בוצינא דקרדינותא והיא **אלהי"ם דהיי"ן** בריבוע, המלובשת במוחא **סתימאה חכמה דא"א**. ומשם יכוין להמשיך הה"ח והה"ג של הדעת דמוחא סתימאה בין תרין כתפין. וימשיך הכתף **ימין לאבא**, והכתף **שמאל לאימא**. וכל אחד מהם הם ב' י"ה **דיודי"ן ודהיי"ן**, בהכאה.

והכתר הוא ג' י"ה **דיודי"ן ודהיי"ן ודאלפי"ן**, בהכאה, ג' כתר. וכן ימשיך להם הארה מהנו"ה דעתיק, שהם שם צבאות, ואו"א הם **ע"ב קס"א**, ומשם ימשיך לזו"ן.

וזה היחוד יועיל לכוין בו בכל יום בעת עלות השחר, וגם ביום הכיפורים במוסף ונעילה, בזמן שאומר שליח צבור תיבת אי"ה

**תכוין גבורה דעתיק שבמוחא סתימאה דא"א.**

אלף,

אלף למד,

אלף למד הה,

אלף למד הה יוד,

אלף למד הה יוד מם

גימ' אלף ואחד

ימשיך חו"ג דדעת דמו"ס בין תרין כתפין דיליה (דא"א),

והוא סוד ב' כתפות חוברות

יוד הי יוד הה גי' אדני  
 ובהכאה יו"ד פ' ה"י גי' ש',  
 ויו"ד פעמים ה"ה גי' ר',  
 ושניהם גי' כת"ף והוא בימין לאבא

כתף ימין

יוד הי יוד הה גי' אדני

הי הי הי הי הי  
 הי הי הי הי הי  
 הי הי הי הי הי  
 גי' ש'

הה הה הה הה הה  
 הה הה הה הה הה  
 הה הה הה הה הה  
 גי' ר'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאבא

יוד הי ויו הי

אח"כ ישלבם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דיודי"ן גובר בימין

י ו ו ד ד ה ה י ה

נקודות ימין גי' ע'

אח"כ ישלבם עם שם ע"ב, והוא לאבא

י ו ו ד ד ו ה ד י  
 ד ו ה י ה ו ה ה י

יוד הה יוד הי גי' אדני  
 ובהכאה יו"ד פ' ה"ה גי' ר',  
 ויו"ד פעמים ה"י גי' ש',  
 ושניהם גי' כת"ף והוא בשמאל לאימא

כתף שמאל

יוד הה יוד הי גי' אדני

הה הה הה הה הה  
 הה הה הה הה הה  
 הה הה הה הה הה  
 גי' ר'

הי הי הי הי הי  
 הי הי הי הי הי  
 הי הי הי הי הי  
 גי' ש'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאימא

אלף הי יוד הי

ישלבם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דההי"ן גובר בשמאל

י ו ו ד ד ה ה ה י

נקודות שמאל גי' ק"ל, כמס' ה' היוו"ת  
 ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה

אח"כ ישלבם עם שם קס"א, והוא לאימא

י א ל ו פ ו ה ד י  
 ד י ה ו ה ה ה י

ויכוין נקודות ימין ושמאל שהם קל"ע גי' ר', כמספר ריבוע אלהי"ם,  
 וכמספר י"ה דההי"ן בהכאה כנז"ל

א, אל, אלה, אלהי, אלהים גי' ר' יוד הה בהכאה גי' ר'

וכן ימשיך לאו"א הארה מנו"ה דעתיק, המלוכשים בחג"ת דא"א,  
 צבאות ע"ה גי' כת"ף

מהוד דע"י צבאות ע"ה גי' כתף,

לאימא אלף הי יוד הי

מנצח דע"י צבאות ע"ה גי' כתף,

לאבא יוד הי ויו הי

שילוב ע"ב קס"א יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי גי' זכור

ומשם יכוין להמשיך הזכירה, והוא אותיות זכר י"ה, שהם או"א, ומשם לזו"ן

שער רוח"ק דף כ"ד ע"ב.  
סידור חול דף צ"א ע"א.

**כוונת מאה ברכות**  
(כוונה זו צריך האדם לכוונה קודם תפלת ערבית)

הריני מוכן ומזומן בכ"ד שעות של היום הזה לברך מאה ברכות, כדי להמשיך לז"א מאה ברכאן שהם ס"ג ומילואו. וגם להמשיך למלכות שהיא אדנ"ת, מאה ברכאן, כדי שתושלם בשם אדנ"ת פשוט ומלא דמלא (מעיל אליהו).

בכללות מאה ברכות, יכוין להמשיך מוחין [דרך] (מ)הבריכה העליונה לז"א. דהיינו, שיכוין להמשיך המוחין המתלבשים בנה"י דאימא ומתפשטים בו' ספירות דז"א כחב"ד ח"ג. ועוד מתפשט עמרת היסוד דאימא בשליש עליון דת"ת דז"א. וכל ספירה כלולה מו', שעולה בני' ס"ג

**יוד הי ואו הי**

ועד כאן האורות הם סתומים.

ועוד יכוין להמשיך האורות (המוחין) בגילוי, ומתפשטים בב' שלישי ת"ת ובנה"י דז"א, שמספרם ל"ז, כמספר מילוי ס"ג

**יוד הי ואו הי**

וס"ג ול"ז גי' מאה.

אח"כ יכוין להמשיך כללות המאה ברכות מז"א לנוק', שבה שם אדנ"י. והאלף בציוור יו"י, וי"ד שעל הנז"ן הרי ל"ו, וס"ד, מספרם מאה, כמספר אדנ"י וד"ל אותיות מילוי מילואו

**אדנ"י**

**אלף למד פא. דלת למד תו (בר"ח תיו).**

**נון ואו נוך. יוד ואו דלת**

ע"ה כמספר ק' אדנים.

**סדר יחוד התשובה**  
(ויכוין בו קודם חתימת ברכת "השיבנו", בתפילת י"ח)

**יְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמֵחַתוֹר וְזִתְרָה מִתְנַחֵת כְּסָא כְבוֹדְךָ וְתִקְבַּל בְּתִשְׁבָּה אֶת (פכ"פ) כִּי יִמְיָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים.**

לקשר החסד הנקרא ימין	עם הבינה הנקראת תשובה
חסד דבינה	בינה דבינה
<b>יְהוָה</b>	<b>יְהוָה</b>
חיבור חסד עם בינה	
<b>יְהוָה</b>	<b>יְהוָה</b>

ותפשוט הבינה את יד ימינה לקבלו בתשובה הנקראת בינה

<b>יְהוָה</b>	<b>יְהוָה</b>
---------------	---------------

**יְקַהְרֵעָה יְשַׁהַטְוֶנָה** להגנה

**רַחֵם תַּמָּךְ אַבְגֵי יתָךְ קַרְעֵ שֵׁטָן** קיבול תפילות

**יחוד להתחבר לנשמת הצדיק**

<b>יְהוָה</b>	<b>יְהוָה</b>
ליחד י"ה בו"ה	
<b>יְהוָה</b>	<b>יְהוָה</b>
תפארת	
(כנגד ת"ת הצדיק-רוח)	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד <b>אדנ"י</b> מלכות	
(כנגד מלכות הצדיק-נפש)	
אדנ"י מלא זה לבו של האדם	
<b>אלף דלת נוך יוד</b>	
רוח של הצדיק מ"ד	נפש של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
<b>יְאֵהֲדוֹנָהִי</b>	
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
רוא דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השריט יו	
אח"כ נשלם וְהִי יחודא תתאה	
והם עולין בגימטריא	
<b>ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד</b>	
ויחוד זה מקובל מרב ייבי סבא למרון האר"ז ז"ל והבעש"ט זלה"ה	
שומר מוחשבתו (לצייר פני אימו)	
<b>אל שדי</b>	<b>ביט</b>
לפתיחת הלב	להנצל מהרהורים (בני משה)
<b>יהו</b>	<b>אל שדי</b>

<b>יְהוָה</b>	<b>יְהוָה</b>
ליחד י"ה בו"ה	
<b>יְהוָה</b>	<b>יְהוָה</b>
חכמה	
(כנגד חכמת הצדיק-היה)	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד <b>אדנ"י</b> מלכות	
(כנגד מלכות הצדיק-נשמה)	
אדנ"י מלא זה לבו של האדם	
<b>אלף דלת נוך יוד</b>	
רוח של הצדיק מ"ד	נשמה של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
<b>יְאֵהֲהִי וְיִהְיֶה</b>	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי	
רוא דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השריט יו	
אח"כ נשלם וְהִי יחודא תתאה	
והם עולין בגימטריא	
<b>ש"מ ע' ש"ר אל יהוה אלהינו יהוה אחד</b>	
סך כל שמות אלו עולין בגימטריא אלף קי"ח 1118, כנגד יחוד	
משגיח דבורו	<b>אל יהוה</b>
להצלחה	<b>יְהוָה</b>
לרפואה	<b>יְהוָה</b>
לפתיחת הלב	<b>יְהוָה</b>

**(א) ליל א'**

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

**תקציר היחוד**

**א. מקורות:** שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.  
**ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד:** יחוד קודם קשע"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).  
**"נבוב"** מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמוז בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

**(ב) מיוסד על הפסוק נְבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ (שמות ל"ח ז')**

**נְבוּב**

**נְבוּב גי' ס', והם סוד**

**ששים גיבורים סביב לה,**

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

**יוד הה וו הה**

מספר

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל

**יוד הה וו הה**

אותיות

שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן.

וניקודו מתיבת **לְחַת**. (ג)

**טשפש**

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

**יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי**

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל

**יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא**

רג"ל. ועוד שלשה אחי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן

**יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה**

ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד

גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

**יוד הה וו הה**

ע"ה גימ' תנ"ו

ע"ה גימ' רג"ל

רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

**א.** דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאזרני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

**ב.** שערות"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779: זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

**ג.** כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

## ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

### תקציר היחוד

**א. מקורות:** שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שעהכ"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

**ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד:** זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאחריה מלאו קומת ז"א כמו בליל החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מליל החול. בניתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלאו קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ו"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ו"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכוונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאחריה גם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממ"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הד' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאו"א הנ"ל לט"ס דכח"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווג אחר חצות, שני שלישי חסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוונתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוונתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מ"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שהמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש חסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא

**"תמים".** עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מדווגים או"א וממשיכים מוחין חדשים לזו"ן לצורך זיווג לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְּאֲזְרֵי חַיִל וַיִּתֵּן תְּמִימִים דְּרַכָּי:** (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

**הָאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי**

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה  
 דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',  
 וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,  
 מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

(א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א

**ר"ת גי' חת"ך**

**יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי**

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

מספר אותיות

הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

**יִוֵּד וְיִוֵּד דַּלְתַּת. הֵי יִוֵּד. וְיִוֵּד יִוֵּד וְיִוֵּד. הֵי יִוֵּד**

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

**הָאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי**

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,  
 גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

מספר אותיות  
**אֵלֶּף הֵי יִוֵּד הֵי**  
**אֵלֶּף הֵי יִוֵּד הֵי**

להוריד ד' יודי"ן דע"ב כ"א כלולה מעשר

**יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי**

מספר אותיות

הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

**יִוֵּד וְיִוֵּד דַּלְתַּת. הֵי יִוֵּד. וְיִוֵּד יִוֵּד וְיִוֵּד. הֵי יִוֵּד**

ס"ה חת"ך

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

מספר אותיות  
**אֵלֶּף הֵי יִוֵּד הֵי**

אותיות **אֵלֶּף הֵי יִוֵּד הֵי** ס"ה גימ' קע"א

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה  
 דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז', אל ס"ת שהיא  
 אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה  
 דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),  
 ללאה הרמוזה בתיבת האל.

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעו"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כנודע יעו"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

**האל** אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז' (דר"ת וס"ת)  
 (ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם השני קס"א ועשר אותיותיו),  
 ללאה הרמוזה בתיבת האל,  
 והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,  
 פשוט ומלא ומלא דמלא.

ל"ו אותיות גימ' לאה,  
 ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל  
**יהוה**  
**יוד הו וו הו הו**  
**יוד ואו דלת. הו הו. ואו ואו. הו הו**

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

**המאזרני** ע"ה גי' שד"י  
 שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.  
 ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י  
 שהיא קשר דתש"ר (א).

**יוד הו וי"ו הו** ע"ב בחסד  
**יוד הו וי"ו הו** ע"ב דע"ב  
**יוד הו ואו הו** מספר  
**יוד הו ואו הו** אותיות  
**יהוה יוד הא ואו הא** ע"ב דמ"ה  
 סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

**יהוה כ"ו בת"ת**

סה"כ גימ' שד"י  
 להמשיך כל זה ללאה  
 שהיא ד' דשד"י  
 שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

**חיל גי' כ"ד כ"ד**

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב ובי' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ד ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה עצמה ושלתתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתו כדכ"ד שמושותיך כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל"ל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס צרינו יעו"ש ב.



**10 שמות מ"ו: המשכה מוחין חדשים מחכמה דז"א ליעקב.**

וַיִּתֵּן גַּי' תַּס"ו כְּמוֹס' עֶשֶׂר מִלּוּאֵי ע"ב,  
 עַם שֵׁשׁ אוֹתוֹת הַמִּילוּי.  
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל    יוֹד הֵל וְיָו הֵל  
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל    יוֹד הֵל וְיָו הֵל  
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל    יוֹד הֵל וְיָו הֵל  
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל    יוֹד הֵל וְיָו הֵל

עם ו' אותיות המילוי יוֹד הֵל וְיָו הֵל, גימ' ויתן  
 להמשיכם לז"א (עפ"י הדע"ה,  
 צ"ל מז"א ליעקב הנקרא ז"א)

**י-ה: המשכת ש"ע דחסד שבת"ת מז"א ליעקב. עכשיו הוא נקרא "תמים"**

**תָּמִים** גימ' ת"ץ. יכוין כי כבר המשיך לז"א  
 (שהוא יעקב, כמו ב"וֹיִתָּן") מספר תס"ו הנז', ועתה  
 ימשיך לו גם אור שלישי עליון דחסד שבתפארת  
 שהוא כ"ד כנ"ל, הרי נשלם לת"ץ כמספר תמי"ם.

אור ש"ע דת"ת שהוא כ"ד  
 יָוֹד  
 לז"א (שהוא יעקב)

**תם ים: המשכה ללאה ורחל.**

ועתה כבר יכול להאיר ללאה ולרחל הנקראים  
 תמים. כי לאה נקראת תם, כמספר ד' אלפי"ן דד'  
 שמות אהי"ה כנודע. (א)

ז"א (שהוא יעקב) מאיר ללאה  
 אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף  
 הנקראת תם

ורחל נקראת י"ם,  
 שהוא המ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן, שהוא חסד,  
 שהיא לוקחת [אור שלישי אמצעי] מז"א.  
 ועוד השליש האחר [התחתון] שלוקחת,  
 שהוא [שליש הוי"ה פשוטה מספרן] ח',  
 הרי הכל גימ' י"ם.  
 (רחל קבלה שני שלישים של חסד שבת"ת,  
 במילת "חיל").

ז"א (שהוא יעקב) מאיר לרחל  
 הנקראת ים  
 יְהוּה  
 מ"ב אותיות  
 (שליש אמצעי) יוֹד הֵל וְיָו הֵל  
 יוֹד וְיָו דִּלְתָּהּ. הֵי יוֹד. וְיָו יוֹד וְיָו. הֵי יוֹד  
 ועוד שלישי תחתון ח' הרי י"ם

א. מכוונת תורה לשמה שלוקחת לאה ד' אלפי"ן דארבע אהי"ה דאימא שהם לבושי חו"ב חו"ג דז"א, והם  
 גי' מד"ת כמבואר בע"ח שער ל"ח פ"א. וכתוב בשער הפסוקים פר' שמות בביאור שורה האמצעית, כי  
 שרשם, שהוא בחינת כללות הארבע אלפי"ן, נשאר בז"א, ולאה לוקחת ת"ם. וז"ס ויעקב איש ת"ם ר"ל  
 בעלה דלאה הנק' תם ע"ש.

**ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.**

ותחילה יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין

ע"ב	<b>יוד הי ויו הי</b>	<b>א</b>	ולייחדם ע"י	<b>א</b>	<b>י</b>	ע"י	סקילה
ס"ג	<b>יוד הי ואו הי</b>	<b>ה</b>	ולייחדם ע"י	<b>ד</b>	<b>ה</b>	ע"י	שריפה
מ"ה	<b>יוד הא ואו הא</b>	<b>י</b>	ולייחדם ע"י	<b>נ</b>	<b>ו</b>	ע"י	הרג
ב"ן	<b>יוד הה וו הה</b>	<b>ה</b>	ולייחדם ע"י	<b>י</b>	<b>ה</b>	ע"י	חנק

**דְרָכָי גִּימ' הו"ה דע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א, פנים דאו"א.**  
 ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

**יוד הי ויו הי** ע"ב - פנים דאבא  
**אלף הי יוד הי** קס"א - פנים דאימא  
 גימ' רג"ל

יכוין לזווג או"א  
**איהיהיה**  
 להמשיך מהם המוחין לזו"ן

**אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.**

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת  
**תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד**  
**ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.**

יכוין בשם **אימ"י** הנז' שמספרו **ס"א** גימ' **אני**,  
 שהוא כינוי ללאה ולרחל,  
 כי **אני** גימ' הו"ה דב"ן  
 ותשע אותיותיו שהוא בנוק'.

יכוין **אימ"י** גימ' **אני** כינוי ללאה ורחל  
 והוא גימ'  
 שם ב"ן **יוד הה וו הה**  
 וט' אותיותיו **יוד הה וו הה**

וזהו שכתוב **"ראו עתה כי אני אני הוא"**.

**(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה**

**מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:**  
 (משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)

- א. שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
- ב. שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממני נטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
- ג. שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
- ד. להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
- ה. לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).

כאשר מזדווג ב) א"א בנות' ומוריד חו"ג חדשים או לזרז א"א או לזרז ז"ן ג"כ או אותם החו"ג אינם עומדים בסדר הנו' שעולים למעלה אמנם הם יורדים במרוחה למטה במקומם רק שאלו החו"ג הא' הם המיד מקבלים הארה מן החדשות הבאות אח"כ תמיד כנודע בזווג דאריך ודא"א דלא פסיק לעלמין ופירט מה שהוא לריך לחיות העולמות כנודע ותמיד נמשכים חו"ג חדשות ג) ד) ואז החו"ג הראשונים אשר הם למעלה הם מקבלים הארה מן החדשות דרך מסך היסוד קס"א) בסיחוס גמור והחו"ג אשר הם למטה הם מקבלים הארה מן החדשות בגילוי גמור קס"ב) וסיבה זו קס"ג) היא מה שגורם אל התחלקות קס"ד) ד' פרטופים והיות שינוי והבדל בין התחנות אל העליונות, וגמלא עשה כי או"א מלבישים את אריך מן הגרון שבו עד היום היסוד דעתיק שבתוכו שהוא עד היום שליט העליון של הת' דאריך והוא עד החזה שלו ואב"א מלביש הימין ואימ"א מלבישת השמאל: (ה) **ואח"כ** באים יסו"ת וכו' ומלבישים גם את אריך מן החזה

הנו' עד הציבור של אריך שהוא יותר למטה מעט מן חלי הת"ה שלו יס"ס בימין ותבונה בשמאל ואלו הד' פרטופי"ם הם המלבישים את אריך מן הגרון ועד הציבור כנו' ו) מכל לדדיו וסביבותיו שמאל וימין אחר ופנים, וכבר נודע מה שביארנו בענין לאה ורחל בהיותם עומדות באחורי ז"א שאז העקביים של הגלי לאה נכנסים בתוך ראש רחל העומדת תחתיה וכן ג"כ בכאן ו) שהעקביים של רגלי בינה העליונה נכנסות תוך ראש התבונה העומדת תחתיה משא"כ באב"א עם יס"ס העומדת תחתיו וטעם הדבר הוא לפי שהגבו' ילאו תחילה מן היסוד ותגלו ואח"כ ילאו החסדים ואז היה הגילוי בשיה לכל הגבורו' ולכן נתקשרו הגבורות בקשר חמין עליונות עם התחנות ולכן אעפ"י שאח"כ נתחלקו לב' פרטופים נשאר ביניהם קשר חמין ע"י העקביים הנו' אשר על ידם מתקשרת הבינה עם התבונה:

(ח) **וזהו** מ"ש בגמרא לא נלרכה אלא למקום החתך והוא בחי' מקום ההפסק וההבדל והחיתוך שיש בין רגלי הבינה אל

איפה שלימה

הדבר הזה רק בחו"ג הראשונים וכו' עכ"ל והא דהולך השמ"ס ז"ל להביא גירסת שער הקדמות ולא ינח"א ליה גירסא שבכאן לפי שכתב רז"ל בפרקין וז"ל למה נקראת הבינה אשה חיל עטרת בעלה, והטעם הוא כי היא נעשית מבחי' גבורות אשר הם מגולות כולם בגילוי יותר מן החסדים כנ"ל, אבל אב"א שהוא מן החסדים שאינם כ"כ בגלוי אמרו עליו בזוהר ועד" אב"א עמיד וגניו יתיר עכ"ל משמע דהרב בפרקין חיי"ר ע"פ שמועה שניה ולא בגירסת ע"ה ואולי"ה שבכאן דחיי"ר בשמועה ראשונה לפיכך הביא השמ"ס גירסת שער ההקדמות דחיי"ר כפי שמועה שניה וכבר ביארתי למעלה שאינם שתי שמועות רק שמועה שנית ביאור לשמועה הראשונה שאמר לו האר"י ז"ל בתחי' ולא כמ"ס מוהר"ש אות קס"ב והשפת אמת אוה"ב שבכאן מדבר כפי שמועה הראשונה וק"ל:

(ב) **א"א** בנות' ומוריד חו"ג וכו' בע"ה נ"ב הגהות השמ"ס וז"ל לריך לומר עתיק ומוק' כדמשמע מדבריו אח"כ וכמבואר במב"ש שער א"א ש"ג ח"ב פ"ב עכ"ל:

(ג) **ואז** חו"ג הראשונים שהם למעלה הם מקבלים הארה מן החדשים דרך מסך היסוד בסיחוס וכו' עיין יס"ס אוה"ב שהקשה ממ"ש הרב בשער ז"ן פ"ב שבכל פעם שמזדווגים או"א לתת מוחין לזו"ן נבקע יסוד דעתיק כמו צתה שנאללו זו"ן ונעשו אב"א ויס"ס פרטוף אחד ואימ"א ותבונה פרטוף אחד וכו' ונעשין האורות כולם בגילוי וא"כ אריך כתב רז"ל בכאן שכשווג לזרז זו"ן יס הפרש בין החו"ג בין סיחוס לגלוי וכו' עכ"ל בקיבור יעו"ש שהניח בקושי"א, והנלע"ד שמ"ס הרב ז"ל לזרז זו"ן ר"ל לתת חיות לזו"ן או לזרז מוחין דיניקה שאין לריך עלייה מ"ן ואז אין ריבוי אור כדי שיבקע יסוד דעתיק לפי שלזרז חיות או לזרז מוחין דיניקה נעשה זיווג או"א מאליו בלתי העלאת מ"ן כידוע, וכן מדוייק מדברי רז"ל שכתב שזווגיהו לא פסיק ובפרט לזרז חיות העולמות משמע שאינו מדבר בזווג שהוא לתת מוחין גדלות לזו"ן, אבל מ"ש רז"ל בשער ז"ן פ"ב שבכל פעם שמזדווגים או"א לתת מוחין לזו"ן נבקע יסוד דעתיק וכו' במוחין גדלות חיי"ר שבכל מקום שכתב הרב לתת מוחין סתם הוא על מוחין גדלות כידוע, ומה שכתבתי שצת"ה מוחין דיניקה לזו"ן אינם נכללין או"א ביחד ואינו נבקע יסוד דעתיק זה מפורש בהדיא בעו"ת דף והביאו הרש"ס בס' נה"ש דף ל"ה ע"ד אות מ"ו וז"ל אבל זיווג התחנות דיסו"ת לבדם למטה אינו רק לתת מוחין דיניקה לזו"ן דאלי' ומוחין דיניקה לאב"א וכו' עכ"ל יעו"ש, משמע שלזרז מוחין דיניקה אין מהחברין אב"א ויס"ס להיות פרטוף אחד ואימ"א ותבונה להיות פרטוף אחד ולפי מ"ש שאלו חו"ג החדשים הנו' בפרקין הם לזרז חיות העולמות או לזרז מוחין דיניקה שבדאי' הארתם מועפת הרבה ואין בהם כח לדחות השני חסדים וחלי הראשונים אשר הם בתוך יסוד דעתיק וכיון שכ"כ הארתם מועפת יכולין לעבור דרך יסוד דעתיק החו"ג החדשים ג"כ דרך שם וללאה לחוץ ויש מקום ביסוד דעתיק להכיל החסדים או הגבורות החדשים עם השני החסדים וחלי אשר הם תוך היסוד, וזוה יתישב מ"ש מוהר"ש באות קס"ד יעו"ש וכן סידר הרש"ס בסידורו בחיבת שמע לזווג יסו"ת לבד ולא יש בקיעה וכ"כ בנה"ש דף כ"ה ע"ב בסופו, אבל בחיבת אחד כתב לזווג או"א ויסו"ת ונבקע יסוד דעתיק ונעשים אב"א ויס"ס פרטוף אחד ואימ"א ותבונה פרטוף אחד ומזדווגים הרי כי אין בקיעה ליסוד דעתיק אלא דוקא כשמזדווגים להמשך מוחין גדלות אבל לזרז מוחין דיניקה אין נעשין פרטוף אחד ועיין ע"ה שער כ"ג פ"ו וצנה"ש בהקדמת קיבור הברכה דף ע"ז ע"ה דפוס ירושת' ומשם בחרה דמוחין דיניקה אע"פ שנמשכין מעתיק אין בקיעה דיסוד דעתיק כדי שיהיו או"א ויסו"ת נכללין ביחד ודו"ק:

(ד) **יש** ואז חו"ג הראשונים שהם למעלה וכו'. מ"ש חו"ג הראשונים שהם למעלה ר"ל שנים חסדים וחלי העליונים העומדים מחזה ולמעלה בתוך יסוד דעתיק ושני גבורות וחלי העליונים העומדים מחזה ולמעלה מלד שמאל דא"א, ולא כמ"ס הרמ"ז אות קס"א כמו שהשיב על דבריו הרב שפת אמת אות ב' יעו"ש, ומ"ש הרב ז"ל שמקבלים הארה מן החדשים דרך מסך היסוד בסיחוס גמור ר"ל שהגבורות העליונות מן חו"ג החדשים דרך מסך וסיחוס גמור אבל חסדים ראשונים העליונים אשר הם תוך יסוד דעתיק מקבלים הארה מן חו"ג החדשים דרך סיחוס לבד בלתי מסך ר"ל לפי שעדיין לא נתגלית הארתם של חו"ג החדשים שהארתם סתומה בתוך יסוד דעתיק לא כן בחו"ג הראשונים התחנות אשר הם מחזה ולמעלה שמקבלים הארה חו"ג החדשים אחר לאתם מן יסוד דעתיק בגילוי שנגדלת ונכפלת הארתם כידוע בענין החסדים של ז"א המגולים אשר הארתם יותר גדולה מן החסדים הסהומים למעלה כמבואר בשער כ"ה דרוש ג', א"כ מ"ש דרך סיחוס חוזר גם על החסדים ולא כמ"ס היפ"ש אות ב' מ"ש הרב דרך סיחוס חוזר על הגבורות לבד ועפ"י נתהרלה קושיה הרמ"ז ג"כ שבאות קס"א ומ"ש השפת אמת שם על קושיה הרמ"ז שרז"ל מדבר כאן על שמועה הראשונה כבר הוכחנו לעיל באות א' דלא כדבריו יעו"ש, אחר כתבי זאת ראיתי בס' אהבת ה' להיוס"ד ז"ל שהאריך בזה הענין שכתבתי יעו"ש בהרכבה מדף כ"ג ע"ה עד דף כ"ד ע"ה בסופו ושכח לאל שזכיתי לרעת קדוש:

(ה) **ואח"כ** באים יסו"ת וכו' בע"ה נ"ב הגהות השמ"ס וז"ל ומ"ש לעיל פ' ע"ו משער א"א כי יסו"ת הם כללות אימ"א שהיא בינה דאלי' המלבישת לגבורה דא"א, עי"ש מה שכתבנו עכ"ל:

(ו) **מבר** לדדיו וסביבותיו שמאל וימין וכו' בע"ה נ"ב הגהות השמ"ס וז"ל עיין בסוף פ"ג ששם נראה שכל בחי' פרטופי או"א פנים ואחור כחונים בפני הא"א זה בימינו וזה בשמאלו, וז"ל אופן זוגם ואופן הכנסת המוחין בז"א מלוכשים צנה"י שלהם, ובמה שכתב כאן יובן הכל וק"ל עכ"ל ועיין מ"ש השמ"ס בהנה לקמן בשער זה פ"ג ובמה שנכתוב שם בע"ה:

(ז) **שהעקביים** של רגלי בינה העליונה וכו' עיין שפת אמת בריש פירקין מ"ש לתרץ על מה שהקשה הר"מ משער אח"פ פ"ג ועיין ש"ש שכתב לתרץ כי מ"ש כאן שעקביים של בינה נכנסים בראש התבונה הוא בזמן שהבינה ותבונה אינם נכללים בפרטוף אחד אבל מ"ש רז"ל במ"א שהתבונה מלבישת את הבינה מחזה ולמעלה הוא בזמן שבקע יסוד דעתיק ונעשין אימ"א ותבונה פרטוף אחד כגון בעיבור ראשון של ז"א שעולה התבונה ומלבישת את הבינה מחזה ולמעלה:

(ח) **וזהו** מ"ש בגמרא לא נלרכה אלא למקום החתך וכו' עירובין דף י"ח ע"ה ברכות דף ס"ה ע"ה וכ"כ בשער ההקדמות דכ"ז ע"ב: אב"א

בפי"ח שער טו"ז פ"ג כתב דכשנכרה ארבי"ר וחטא גרם לכפיל מחלצ' הספירות והנשמות ועולמות ודחשך ומשם ובלאכ בכל יום מחזכרים מחלקים המגיעים לאותו יום הספירות והנשמות וכמלאכים יטרי"ש ולא הזכיר מחיקון בעולמות ח"י"כ מכו בחינת נשמות ועולמות כנז' כאן ?

**תשובה** כתוב בסב"ק "עולת תמיד" (ד"ו ע"א) וז"ל בעניין חילוי

ופניו שביארנו במ"א דע כי יש שני מיני חילוי ופנימיות א"י הוא כי החילוי הם בעולמות והפנימיות הם הנשמות, והשני כי בחילוי עלמו יש ג' כלים והב' כלים התחתונים עם המוחין שבהם נקראים חילוי שבהם אלהים ונקראים אחוי' והפנימיות הוא כלי הראשון עם מוחין גדלות שבו ונקרא פנים, וכן בפנימיות שבהם הנשמות הוא כך, כי החילוי הם עיצור ויניקה והפניי הם מוחין גדלות ע"כ וצ"ע שער פו"ח פ"א כי וז"ל הקדמה אחת נכונה ואמיתית שיש לנו בעניין י"ם כי יש בהם שתי בחינות א"י בחינת בעולמות עלמן ונקראים חילוי הספירות, ב' בחינת הנשמות עלמן ונקראים פנימיות הספירות ע"כ ועי"ש בדרום ב' :

**נמצא** לפי"ז מ"ש הרש"ש ז"ל יפנה לכמשוך פנימי ומקוף דנשמות ר"ל חב"ד דנכ"י דעשיב שנקראים נשמות ומ"ש צנטיי פנימי ומקוף דעולמות ר"ל חילוי נכ"י דעשיב שנקראים עולמות, אבל הלך השוכ ששייכה בחילוי בגמור דעשיב שהנכ"י הם חילוי ונתקן ע"י המנשה דיפנה ויטול וברכותיכם זכיע"א .

**כד) שאלה** כתוב בסידור הרש"ש זע"א בכקדמת יפנה (ד"ז ע"א) וז"ל יכוין להפריד הקלי' מנכ"י דפרלוף פנימי דז"א דעשיב ויכוין לצרר מצירורי כלים ואורות דרפ"ח דנכ"י דפרלוף פנימי דז"א דעשיב דאל"י ודעשיב התחתונה דכלים חילוניים דמלכים הנחונים בעשיב וכו' ע"כ וז"ל מה היא הצטיינה כמלוכשת בעשיב והיא מכלים חילוניים דאל"י א"ס הוא מדבר על צירורים שנתקנו ציוס א"י אחי וציוס ב' פנים וצליל שלישי ירדו לצ"ע לסייע בצירור מדש ועולים בחלקי החפילות ועי"ז קאמר הנחונים בעשיב זה ח"א כי בחינה דיוס א"י שירדו צליל ג' כבר נתקנו ציוס א"י

מהרגלים למה לא יתחייב ליפנה דגליו ג"כ וראיתי להרב יפה שעה' על שהבין אות ג' שהרגיש כזה הירץ וז"ל ואין אנו רוחצין הרגלים כי אין בנו כח לדחותם מעל הרגלים כי כל נה"י הוא לבד מגופא ושם תיקף אחיותם לבד הבהנים בזכות העבודה והסקד"ש כתיב כחו ורחצו אהרן ובניו סמנו את ידיהם ואת רגליהם וכוה הבין דחיצת ערב שבת פניו ידיו ורגליו כי זכות השבת יכולה היא שתגן עכ"ד וכ"כ הגאון הרי"ח בסה"ק, בן איש חי' פרשת תולדות אות א' והביא מ"ש היפ"ש יעו"ש והיע"א :

**כב) שאלה** עוד יש לדקדק בשנוי כמלאח ממשצט בצרכה לק"ש כי בק"ש מוחין דיניקה הם שמות אלהים או אהיב כמ"ש צסידור, משא"כ בצרכה מוחין דיניקה הם עסמ"צ קס"א קמ"ג קנ"א, מה נשתנה ? ועוד שמוחין דיניקה לעולם שם אלהים ולא כויות ומה נשתנה בצרכה להיות עסמ"צ ?

**תשובה** לעולם הכלל הוא שבין מוחין דיניקה דק"ש וכן בצרכה הם אלהים ומ"ש בצרכה עסמ"צ וכו' זה כולו רמז למספר צרוך עם ד' אותיות ועלו עסמ"צ שהם ל"ג, וגם בישראל דק"ש לפעמים שדי לפעמים אלהים כפי הענין מהרבי"ג שד"כ יל"ו : **א"ה** לענין מעשה הכוונה בו"ע סודו דיבויין כדרך המסודר בסידור כי אודי יש לחלק ואכמ"ל והיע"א :

**כג) שאלה** כתב מורינו הרש"ש זיע"א "בטבר שלום" [דט"ז ע"ב] וז"ל ע"י יפנה ויטול וברכותיכם יכוין צפרטות לתקן כלים פנימים ומקיפים צין דפנימיות צין דחילוי דחילוי נכ"י דעשיב ולכפריד מהם הקלי' וזה ע"י שיכוין לכמשוך להם מוחין פנימים ומקיפים עם נרנסיי דנפש דעולמות ודנשמות לכלים פנימים ומקיפים דפ"ח דנכ"י דעשיב ויפנה לתקן הפנימיות ויטול לתקן החילוי וצברכת נט"י יכוין לתקן אר"מ דחילוניות ובאשר ילך יכוין לתקן אר"מ דפנימיות ע"כ :

**צ"ל** מה היא בחינת עולמות ונשמות כנז' כאן כיון שנודע שחיקון הנשמות הוא ע"י דיבור ולא ע"י מטעם ועוד שצברכת השמ"ש

עמה נסוד כחך שהוא היסוד עם פגרון שהוא מלסח הנקרא  
 \*מ"ק דפ כי סיד אחפ"ה  
 בגרון כטרפ מארר"ו  
 והם בנינה וחס גימטריא  
 אנ"פ גי"ק כחך והם נחמס  
 אחיות ח"ך מ"ס גי"ק גימ'  
 נג"ף ואלו הם שמות קדושים :

נ"ה בנינה ככ"ל . (ח) \*גם שמעתי  
 ממורי זכ"ה בלופן אחר וכו'  
 שהחכמה פלגה הוא כחך  
 והגרון הוא הבינה ולשון הוא  
 כמכרע בנתיים וכו' הדעת  
 שבין חכמה לבנינה שהוא ברים  
 כלשון כנוצר נס"י וכו' דונמס  
 ברים המער שהוא היסוד המדווג צווג פתחין וכלשון הוא היסוד  
 המדווג צווג פליון והנה נודפ אופיוס אחפ"ה שסם בגרון  
 וגי"ק הם בתך . ופענין שהחכמה הוא כמ"ה לחסדים  
 וכבינה הוא עמרה דגבורה ואופיוס גי"ק הם ה"ה שבחך  
 שהוא חכמה ואופיוס אחפ"ה הם ה"ג שבגרון שהוא בנינה .  
 וכו' תבין מ"ס בלררה האזע רל"ה אשא ומ"ה אהסקן ויאן  
 בלורא פי' שבחך הפה הג"ל יס תו"ג שסם מ"ה ואשא זה  
 בלד זה לק אחפ"ה בגרון א דמריד מלכין ד דמריד ונחית  
 ט' כי אלו האופיוס הם נס"י ה"ג אף אופיוס גי"ק שסם  
 החסדים פליהם נאמר כנחמדים ונו' ומתוקים וגו' וגם עליהם  
 נאמר ויהי מעשה הלדקה שלטם כטרפ שאלדקה שטמן לדיק  
 ללדק הם החסדים הנקרא שלטם ולדקה ואלו לדק שהוא רימן  
 ננוצר כנוצר שסם נס"י גבורות מתחמקים פ"י החסדים שסם  
 כ' ואלו מלדק נעשה לדקה וזה כונת מטם לדקה והנה בגרון  
 הוא נקודת לין שבנינה ושסם הם ה"ג אחפ"ה . ושסם זה  
 שאמרנו לא יתלוקו אלו בשמשום ששמעתי ממורי זכ"ה כי  
 החו"ב מספספין לים כל א' מכן וראשיהן למעלה בשוין  
 וסופן מסתיימין נפה ושסם כחך כח ססיוס דחכמה וגרון כח  
 ססיוס דבינה שהוא נקודת לין שבה וכלשון הוא יסוד של  
 כחך הממשך ה"ה גי"ק וה"ג אחפ"ה ואלו הוא שסם כסוד  
 מ"ד סודין מחך אל בגרון ובסוד מ"ג השולק מן בגרון  
 אל כחך וכו' וכו' סוד כרוק סיוולת מחך וגרון כג"ל בגמ' . ח"ס  
 וסלן מחכאן דא לרא בלישן פתלל רבדבן ט' כי הוא כלשון  
 המדווג (ט) לכן סלס מחכאן ליה כי הוא הפיקר וממנו  
 תולדות חיים . (א) והנה אפ"פ שאופיוס גי"ק או אופיוס  
 אחפ"ה אינם אלא ד' (י) פכ"ז הם כ' ולא קבלתי טעמו . והנה  
 ז"ס שאז"ל כל דבור ודבור שילא מפי הקב"ה נברא ממט מלאך  
 אחד והפנין כי המלאכים נבראים פ"י צווג רוחני הפליון הוא  
 ולכן חיים וקיימים למד אף בני אדם כלאים פ"י צווג פתחין  
 גופני שהוא מבחי' היסוד עם המלסח לק הם מסיס . ובמ"ה  
 הספס הוא יולדת מהעודן ממע דברשא . אמנם צווג פתחין  
 אף הספס הוא נמשכת מהעודן פתחין אלא מבחי' כה"ה  
 כמחשפין בגוף מהמד עד סוד ושחור כלל זה בידך והנה  
 נודפ שאין לך ספה יורדת מלמעלה מ"ד שאין ספיים סלקין  
 כפדה מ"ג . ופענין שהלא נודפ שבחיות הפולס סיה פ"י שס  
 מ"ב כגמח מכרשית עד כ' דנבחו וכו' הספס דדסררה אמנס

וצירא . והנה ז' סו' הגדולה שבח"ס דא"ה נחלקה לבי ונפשה  
 ג' ג' חלקים אראשינים שבו שהוא מד סבורה הם לאו"ה  
 ונ"פ החאין דס"ת הם כחר דא"ה וכה אלו נ"פ הנשארין  
 לאו"ה נחלקים בלופן זה כי ח"ה הפליון שנחלקו הם ג'  
 חלקים ח"ה סו' בכרת הוא שאפ"פ שיתחלק כהכרה סימלא  
 כל נח"ה סו' נח"ו ו' הפליון כי כן הוא בכל הפולמוס הפליונים  
 שאפ"פ שמתחלקים נאמר כח בכל בליות חלק כנ"ל נמלא כי  
 ג' חלקים אלו הראשונים נעשין בטרם ו' א' וכשחמלאנה כזה  
 וא"ז הם ג' אופיוס שהם פתחין כג' חלקים שבח"ה פליון של  
 ס"ס בלופן שהוא וא"ז וא"ה אלא ג' חלקים וכה כחלק הפליון  
 שהוא ו' ראשונה ממנו נעשה גופא דאבא ומ"ה אחרונה גופא  
 דאמא ומלוח א' שבחמלע הוא"ז נעש' ב' יסודות דאו"ה ולכן  
 כששני סיסודות בחמלע הוא"ז כי הם המיוחדים הם שיהן  
 וע"י מדוויגים . אמנס אח"כ (ח) שמעתי ממורי זכ"ה בלופן  
 אחר וכו' כי אלו כג' חלקים שיש בח"ה הפליון דס"ס דא"ה  
 כב' חלקים הראשונים מהם נעשה לאו"ה ב' דעוס והחלק כג'  
 ממנו נעשים כל ב' גופים דאו"ה . וכד' שפתין פנין זה היסוד  
 אף מחלק כג' מספיק לב' גופים דאו"ה נקדים לך הקדמה  
 (ב) א' דפ כי יס ב' מיני צוויגים סא' נקרא נשיקין (ג) והב'  
 הוא צווג פתחין ועודפ שקודס צווג פתחין גופני לריך שיקדים  
 אלא צווג הפליון רוחני שהם הנשיקין כסוד וישק יפקד לרחל  
 ומבשרינו נחזה חלטה שפתחה מקדים כנשיקה ואח"כ חווג .  
 ואמנס גם הנשיקין הם כסוד צווג ולכן מ"גו בגמרא נקרא  
 צווג בלשון דבור שהוא נפה כמ"ס נפס' כחצוים בתמנה רחיה  
 מדברס עם א' אמרו לה מה סיבו של זה יש מ"ד בגמרא  
 שפירש מ"ה מדברס ננפלת פ"ס גם הפסוק קורא חווג בל'  
 אכילה כמ"ס כן דרך אשה מנאפס אכלה ומחמה פיה וגו' והבן  
 זה . גם כזה סכין מ"ס ה"ד לאלתר עון (ד) שכרוק בתך  
 פיה פי' כשאדם מדווג עם אשטו או כהכרה מתחלה כרוק  
 ומסכהו כסוף פיהם וכו' קודס אל חווג וכו' פי' לו ואמנס  
 לסוס זה חווג פליון רוחני מאד לק בתחלה מקדים צווג  
 נשיקין לצווג החמון . ופענין כי סתלה מהעודרים ג"ד באדם  
 להדווג שסם נח"ו ג' מוחין דברשא ושולחין הספס כסיה  
 מווג כנפשה פ"י ואחר שכנוקבא הפליונה ססיה בינה שבראש  
 נעלה כספס מסיד צווג או מורידה למטה ביסוד ומחמה  
 ללאת אל הנוקבא . נמלא שבפתחה מדווג האדם ממה ובינה  
 לבו"ה הספס של ממוחין שלו ואח"כ יורדת עד היסוד בו  
 ואז נענה לאשטו ביסיד שלה . וענין צווג זה הפליון דנשיקין  
 הוא בלופן זה . דפ כי כנה נודפ שכל ספירה כלולה מ' (ס)  
 והנה חכמה דא"ה הוא סוד מוחא סתימאה דיליה ויש בה  
 י"ס ומחשפטו כולס כרישא לחודים והיסוד שלה הוא סתך חכמה  
 ח"ס חך מ"ס (ו) וכמלכות שבה הוא בגרון (ז) ואמנס  
 גרון זה נקרא בינה כעך שאר הגוף כטרפ שפתלה בגוף  
 הוא מחמד ולמטה וא"כ סוס אראש שהוא בגרון נקרא בינה  
 והוא המלסח והנוקבא של חכמה שהוא מ"ס ומדווג החכמה

[2159111]

דגרות וביאורים (ח) שפר סי' סו' שפר כ"ס פ"ז אפ"ס פ"ז : (ג) לפיל פ"ס : (ג) גם אראש ילכא ריש כחן היסוד לשון דאין פתחין קוביעו נכס כספן  
 ענין צווג כנשיקין וכו' ה"פס החסר פתחין ואלו נפולו כסוד ככל פאוך וכן כסוד נפשו' אחר גמר כל הקדמות כסוד נשיקין כג'  
 סכ"פ והס"ס ימלא ססודיו . שפן כסון : (ד) רלל כל זמן : (ה) פנין מ"ס דפ"ה פ"ז : (ו) פירש נודפ דהיסוד הוא סו"ס דפ"ה סו"ס חך פ"ס כסוד סס  
 הוא פ"ס שהוא היסוד . כ"ס : (ז) סס דפ"ה פ"ז : (ח) וז"ל ככ ספן כסוד ככ ספס חווג ככ ספס כסוד פס בינה אינו פס בינה דא"ה אכר ירדס בגרון אלא  
 עם הפלכות דפ"ס דא"ה אכר הוא בגרון ונקרא ג"ד כסם בינה פל סס כבינה אכר סס . שפן כסון : (ט) כנס ספס דכר רכיעו לסירוף ג' שפוטם אלו כסן כ'  
 וכו' כי כספס ח' כסן כי חווג הוא חך יסוד דכנפס פ"ס דא"ה עם כפלוס שבו שהוא פלכות דפ"ס כסופתס בגרון שהוא בינה דכלל' אפנס בנינה ככללי  
 אכר ס"ה בגרון לא ככ בינה כזה חווג . וכספס שכי פוס נאופן אחר וכו' כי כספס ככלל' הוא כחך וכבינה הוא בגרון וכלשון כספס פ"ס כסוד הוא  
 כסוד שני מרני ובינו כסודיונים מרני ככוללס שהוא פ"ס נכלל' עם בינה ככללי כננרן פ"י כלשון חכ נכלל' בחולקס . וכפס כסוד כסנרן הוא מקודס לין  
 כבינה כי מרני כספס לים כ"ל פ"ס וראשיהם למעלה כסופין וסוס סספייין נפס וסס כחך כ"ס כסוס דהכנה וגרון כ"ס כסוס דבינה שהוא נקודת לין  
 שבו וכלשון כח יסוד של כחך לא יתלקו . והוא נלשנס כחך הוא מנפס אלא שהוא היסוד של ספס ושדווג הבלס עם הפלכות שבו כננרן כפ"ס כספס ח'  
 יסוד זה פלגו שהוא כסך סודווג גם עם אקודס לין דבינה ככללי כננרן . ופנין גסר כ"ס דף ס"ס כפלוס וכו' נענין כ"ס כ"ס . שפן כסון : (י) אחיות :

יפה שעה

כסודת יפ"ס : (א) והנה אכ"פ שאופיוס גי"ק או אופיוס אחפ"ה אינם  
 אלא ד' אופיוס פכ"ז הם כ' ולא קבלתי הספס ולפ"ד אכפסר כי נודפ  
 כללית בלוח ח' יען כה תרי פלגי גופא וכן שריסם הם חד נוסף שלס  
 כטרפ סס והנה כהנאר כי צווג כמחמתן דיסוד אינו נמשך ממנו פלגו  
 אלא מהח"ה אחר שמתפספו גופא כו' כשפר זה כפס פכמיס כפס

פנימיות ונקודת הכתר הנתקן בתפילין צחי חילוניות קילד מתחברים חילוניות עם פנימיות ל"ל ה'אלה שאל אותה ר' אברהם עדס :

**ת'** כפי סדרת ר' אברהם עדס בזמן שאנו מעלים הכתר דנחי מעשה גם מעלים כתר דנחי דבור מה שחזרי בחינת דבור חוזר ומתחבר עם ט"ם שלו. **חבל** חכמי הישיבה חירלו יש פעמים הדבור מתקן מעשה כמו תפלת יולר <sup>1234567</sup>שערי חמירת היולר נתקן פנימיות דחילוניות דבריאה וכו' נמלא עיי עמידה חוזר כתר דנחי תפילין ומתחבר עם ט"ם שלו כך הסכימו כמה חכמים, וא"ש ה"ב :

**ננ) ש'** כתוב בסדור הרש"ש זכונת תפילין יכוין להעלות נקודת הכתר דח"צ דינה דרחל מהבריאה ולקשרה בזרוע שמאלי דז"א דאלילות נמלא לריך לעלות שני נקודות כתר מן הבריאה, של חכמה דינה ושל דינה דינה, והרצ זשה"כ כתב נקודת הכתר מה שירדת זלילה עתה מעלים אותה זמקשרים אותה בזרוע שמאלי דז"א מוצן מדבריו נקודה אחת ירדה ועלתה ולא שתי נקודות אם כן סדור נגד שה"כ ל"ל :

**ת'** ביאר שה"כ מה שכתב נקודת הכתר יורדת ועולה בצוקר בסוד תפילין, הוא כונתו על נקודת הכתר דפרי לחש וחזרה וזה ביאר אותה הרש"ש יטן נקודת הכתר שהיתה בזרועו זעמידה חוזרת לחי ומתחברת עם ט"ם זלחש. וגם בחזרה נקודת הכתר חוזרת לחי ומתחברת עם ט"ם של חזרה, מאיפה זא הכתר בחזרה אלה מוכרח לומר שיש צי צחי כתר ח"צ :

**נד) ש'** כתוב בסדור קודם התפלה בקרבנות וזמירות ויולר יכוין לזווג כחצ"ד דע"י ודא"א ודו"ן דעשיה דאלילות המלוזשים זפרלוף שכנגדס זצ"ע ולהמשיך מהם נרנחי דנחי וכו', להעלותם מהיכל להיכל עד היצירה, ואלו מה שעולים ז"ע דאלילות שירדו לזרר עולים מעולם לעולם עד האלילות, ה'אלה היא זה הצ"ע דאלילות היורדים לזרר ועולים עם הברורים לאלילות, על איזה בחינת צ"ע מדבר ל"ל :

**ת'** כפי סדרת ר' אברהם עדס הברורים הנתקנים זשני ימים אחי ופנים זלול שלישי יורדים לז"ע לזרר ועולים עם הברורים החדשים לחי הברורים החדשים שוכים זנוקי והברורים של שלשום מזדווגים זנפ"א להוליד זבליל ד' עולים מדרגות א"א ואלו נקראים צ"ע דאלילות. וכפי סדרת ר' שאול דוויך הי"ו היום הברורים שנבררו מחדש ועלו עם צ"ע דאלילות עדיין לא נגמר תקונם לאלו הברורים מציאים להם מקיפים של עלינו לשבח ואחר התפלה חוזרים ויורדים לז"ע התחתונים ואלו נקראים צ"ע דאלילות ויום שני עולים צ"ע דאלילות עם זירורים החדשים לאלילות ואז צ"ע דאלילות נשלב תקונם ונעשו צחי אלילות, והברורים החדשים נקראים צ"ע ויורדים עוד לז"ע התחתונים ומזררים, וכן עז"ה כלם, נמלא מה שירדים צ"ע דאלילות לזרר הם צחי זירורים של יום אחרון שעדיין לא נגמר זרורם ותקונם הם יורדים, רשד"ה, ה' יע"א :

**נה) ש'** כתוב בסדור זכונת מטביע הברכה זנולת השם יכוין להמשיך ולהוליא ממלכות דזווג הפנימי דחצ"ד דחג"ת דחימא וחזונה ללם דמוחין דעסמ"צ וללם דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א וכו' לחח"ן זג"ה דת"י דר"ק

דו"ק דחצ"ד דחג"ת דמ"ה וצ"ן דז"א. נמלא ממשויכוס לז"א מספר עסמ"צ וקס"א קמ"ג קנ"א. וכתב הרב צע"ח ד' אותיות פשוט צט"ס דכתר ומלא צט"ס דחכמה, ומלא דמלא צט"ס דצינה והמספר צמלכות דכל אחד כלומר מספר הפשוט צמלכות דכתר ומספר המלא צמלכות דחכמה, וכן מלכות דצינה, נמלא כשאנו ממשויכוס לז"א לריך להמשיך לו אותיות עסמ"צ וכשאנו ממשויכוס למלכות ממשויכוס מספר כולד עתה אנו ממשויכוס מספר עסמ"צ לז"א, ועוד כתוב להמשיך מ"צ דע"צ ומילויין לפניס דט"ס דכח"צ דחצ"ן דחג"ת וכו' דז"א נמלא המשפנו מ"צ דאותיות לפניס דט"ס דז"א, ומספר דמ"צ אימתו המשכנו לנוקבא דז"א, ל"ל, ה' יע"א :

**ת'** מה שכתב עסמ"צ וקס"א קמ"ג קנ"א וגי' מ"צ ומילויין, הוא כונתו לעשות מספר צרוף, צרוף עם ד' אותיות יעלו רל"ב, גי' מ"צ ומלויין יעלו מספר צרוף, אבל האמת כשהמשכנו עסמ"צ, אותיות ומספר המשכנו, הוא לוקה אותיות והמספר נותן לנוקבא, וגם גי' מ"צ ומלויין נמשכים אותיות ומספר הוא לוקה אותיות והמספר למלכות, מרי' שד"ה :

**נו) ש'** כתוב צסדור צכונת מטביע הצרכה צמלת השס, יכוין להמשיך ממלכות דזווג הפנימי דחצ"ד דחג"ת דאימא ותצונה ללס דמוחין דעסמ"צ וכו' ע"י חצ"ד דחג"ת דז"א ודח"כ יכוין להמשיך לחח"ן צג"ה דת"י דו"ק דחצ"ד דחג"ת דמ"ה וצ"ן דז"א, נמלא בהמשכה לו"ק דחצ"ד דחג"ת, ה'אלה היא לו"ק דחצ"ד דחג"ת המשכנו מוחין, ולהצ"ד דחצ"ד דחג"ת אימתו המשכנו מוחין ל"ל, ה' יע"א :

**ת'** פרי חצ"ד דחג"ת הוא ו"ק בזמן שצאים מוחין לפרי חצ"ד נכנסין בכל פרי שהוא ו"ק אחר התחלקות הפרקין נעשה פרי שלים ונכנסין המוחין ונעשים חצ"ד חג"ת נכ"י, נמלא כשצאים המוחין לו"ק צאים ג"כ לחצ"ד ונעשו פרלופי שלים, זה התירון מרי' שאול דוויך הי"ו :

**נוז) ש'** כתב הרב צסדור צכונת ק"ש צמלת ה' אלהינו ה' צהשס הראשון יכוין להמשיך מיו"ד דע"צ דחח"ן דמח"ס דא"א ע"צ לחח"ן דא"א וישסו"ת וכו', צאלקינו מהי ראשונה דצג"ה דא"א קס"א לצג"ה דא"א וישסו"ת וכן השס השני לדת"י דא"א וישסו"ת ה'אלה היא אצא הוא צימין אמא צשמאל ישסו"ת צאמלע כולד כשמושכים שס ע"צ לחח"ן דשלשה כלומר א"א וישסו"ת, וכשמושכים קס"א לצג"ה דשלשה וכן דת"י דשלשה, אצא כולו צימין חח"ן צג"ה דת"י כולו צימין וכן אמא חח"ן צג"ה דת"י שלה כולה צשמאל כולד יצוא חח"ן דשלשה וצג"ה דשלשה ודת"י דשלשה ל"ל, ה' יע"א :

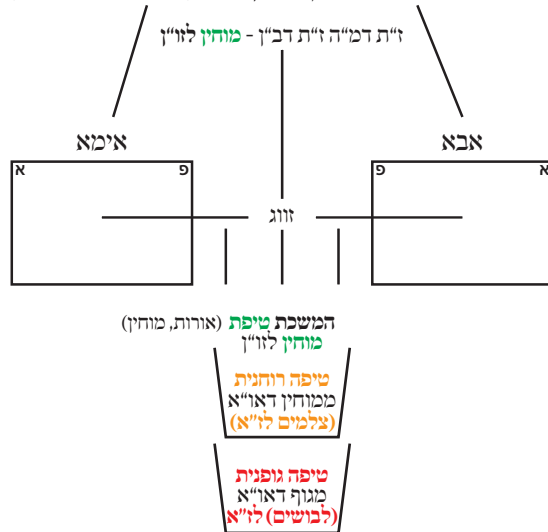
**ת'** מה שכתב חח"ן דא"א וישסו"ת וצג"ה דא"א וישסו"ת העומדים צשוק, צעוצי אמא מלצשת לאצא וישסו"ת מלצישים לאימא צשוק וכן חח"ן שלהם יחד וצג"ה שלהם יחד ודת"י שלהם יחד, כשנמשכו ע"צ לחח"ן השלשה המלצישים זע"ז צשוק וכן צג"ה וכן דת"י, וזה התירון מרי' אצרכס סליס, וגם תירון שני א"א וישסו"ת כשהס שמנה פרלופיס כך ועלה, ה' יע"א :

**נדח) ש'** כתב הרב צשה"כ דרוש ה' דתפילין ד' י' ע"א ד"ה והנה וכו', וגם ע"י הצרכה של להניח תפילין ואז נעסיק צה צחי תפילין אז מתקנה

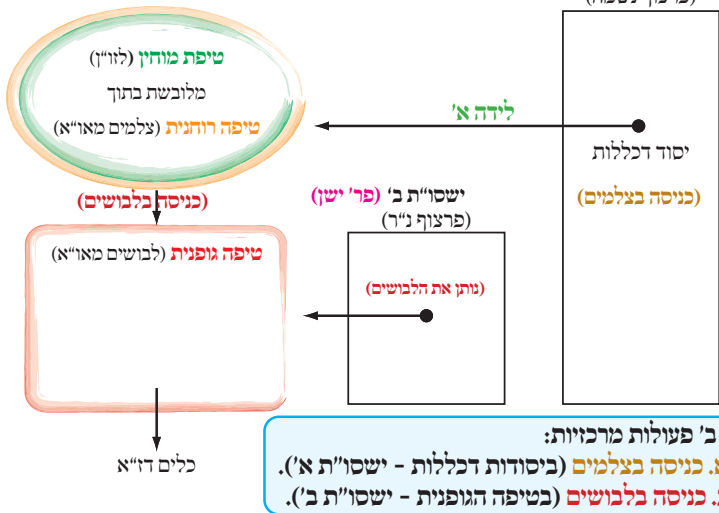
# סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון  
 כחב"ד דינה דמ"ה, וחב"ב דב"ן - מוחין לאו"א (מפרישים טיפה רוחנית)

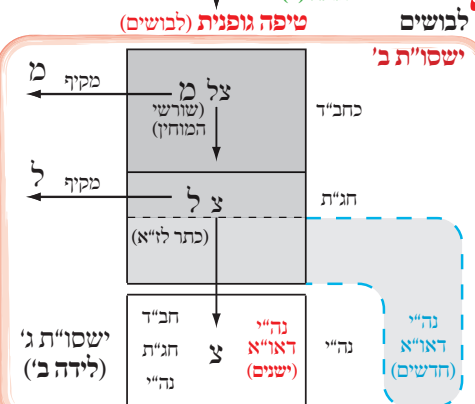
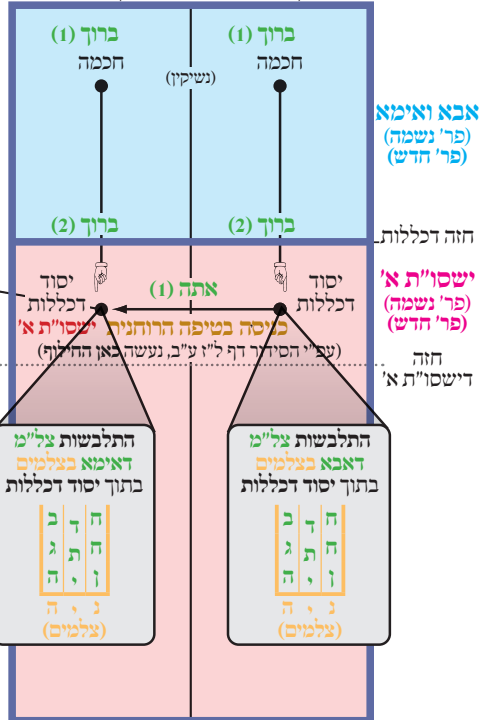


פרצוף הכללות דאו"א וישו"ת (פר' חדש)  
 (פרצוף נשמה)



ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)  
 אימא ותבונה (פרצוף הכללות)



הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישו"ת ב', על שם שבאה מישו"ת ב' (פר' הנ"ד דישו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: \* זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). \* צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). \* נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). \* השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות). לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. \* הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). \* שליש תחתון דת"ת דישו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')



\* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקמנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.



כתרים של כל ה"פ, ואח"כ ה"פ הזעירין של חכמות של הה"פ, ואח"כ ה"פ הזעירין של הבינות של הה"פ, ואח"כ הזעירין של כלם, שהוא פרצוף הרביעי של הה"פ, ואח"כ ה"פ הזעירין של המלכויות של כל הה"פ, אלו הכ"ה פרצופי הזעירין הוא הז"א שאנו מתקנים בעמידה באלה"י אברהם, ובברכה בתיבת אתה ה' וכו', והראשונים שלמעלה ממנו הם בחינת עו"ג ואו"ג ואו"א וישסו"ת הנתקנים בתיבת ברוך של הברכה, או בתיבות אלה"ינו ואלה"י אבותינו של העמידה, אע"פ שיש זו"ן בבחינה שלמעלה מזה הז"א ונקרא בשם הוי"ה ואדנ"י, כמ"ש הרב ז"ל בכונת הדלקת הנר של שבת בשער רוח הקודש שצריך לכוין כל הג' יהודים באו"א וכל הג' יחודים בזו"ן, אעפ"כ יש לכוין בעמידה, וכן בברכות כמ"ש, אבל בצדקה ובענינים אחרים יש לכוין בשניהם בפרטים וכוללים, וכן מוכח ממ"ש מורי הרב ז"ל בתיבת באהבה של העמידה ע"ש, שכתב שם בתחילה הכתרים של כלם, ואח"כ חכמות של כלם והם בחינת או"א עילאין, ואח"כ בינות של כלם והם ישסו"ת הראשונים, ואח"כ ישסו"ת השניים הם בחינת זו"ן שמשם מתחיל שיעור קומתו והם בחינת הזעירין של כלם, ואע"פ שכתב הרב ז"ל בשער כ"ז שער פרטי עי"מ פ"ד בסופו שכל הצלם הז"א מלוכש בתבונה שלישית והיא רביעית בערך הבינה, וזה שאמר הכתוב ומספר את רובע ישראל, וכן בשי"ד שער או"א ספ"ט וכן שער כ"ה שער דרושי הצלם דרוש ג' ע"ש, וכפי מ"ש מורי הרב ז"ל שם בעמידה בתיבת באהבה נוחא, שהאמת הוא שהוא התבונה השניה שהיא השלישית בערך הבינה זהו בערך החכמות דכללות פרצוף או"א, אבל בערך הכתרים דכללות פרצופי או"א אלו היססו"ת השניים הם שלישים והם בחינת מלכויות דאו"א בערך כללות הפרצו' דאו"א, אבל האמת הוא שהוא בחינת ז"א דאו"א, כמו שיראה המעיין שם בדברי מורי הרב ז"ל:

**ונבוא** להבין עי"ז כונת הברכה שבתוכה ברוך

שצריך לזווג עו"ג וא"א ונוק', הכונה היא לתקן לזווג המ"ה וב"ן של פרצופי הכתרים והחכמות והבינות שלמעלה מכ"ה פרצופי הזעירין של כלם\*, ומקבל אבא שהוא המ"ה של הפרצופים הנו' עסמ"ב מא"א, ואימא הג' אהי"ה, ומעלה אימא מ"ן ה"ג ואבא נותן ה"ח, ר"ל שאח"כ שנתקנה אימא על ידי א"א אחרי שנתקנו כל פרצופי הב"ן שלמעלה מן הזעירין על ידי א"א שהוא המאציל, מקבלת אימא ה"ח מאבא שעולה ומלכשת לא"ק ואבי"ע של כל הפרצופים המ"ה והב"ן שלמעלה מכ"ה פרצופי הזעירין, זה סוד קבלת ה"ח מאבא, ר"ל זה סוד הזווג דאו"א, אח"כ כשיורדים ה"ח ביסוד דאימא הוא דבר אחר, ר"ל שאחר שנזדווגו או"א עילאין, וכבר נודע שישסו"ת הראשונים נקראים נה"י בערך או"א עילאין שכל פרצוף תחתון מלביש לעליון מחצי תפארת של עליון ולמטה, נמצא ישסו"ת הראשונים הם נה"י בערך או"א עילאין, וקבלת אימא ה"ח ביסוד דילה אחר הזווג, ר"ל לאו דוקא ביסוד אלא ר"ל עד היסוד דאימא, וכ"ש נ"ה שלה, וכונתו לומר שיורד הצלם בישסו"ת הראשונים והכונה היא שנתקנים הפרצופים של הבינות של כלם דזו"ן דא"ק דעתיק דא"א וכו' דאו"א וישסו"ת זו"ן, ומ"ש ויורדים ה"ח וה"ג למלכותה, ר"ל שמזדווגים כל הפרצופים הנו' כמ"ש מורי הרב ז"ל, וממשיכין המוחין לישסו"ת השניים שנקראים מלכויות בערך כללות פרצופי או"א כמ"ש, ולא דוקא שבכאן מזדווגים כדי להמשיך המוחין לישסו"ת השניים, אלא בכל המשכת מוחין מן הכתר לחכמה ומן החכמה שהיא נקראת לפעמים בדברי הרב ז"ל בשם או"א עילאין לישסו"ת הראשונים שהם בחינת הבינה ג"כ, אי אפשר להמשיך הצלם בלא זווג, והזווג ר"ל כמ"ש, שתחילה נתקנים המ"ה וב"ן ע"י המאציל ועולה הב"ן ומלביש למ"ה ומקבל ממנו ועולה במדריתו, והמ"ה יעלה יותר למעלה וילביש לעליון ממנו שזהו סוד מוחין דזווג. ומ"ש הרב ז"ל ויכוין להמשיך

**ג** דע דכשירודין המוחין השנימים עיי האעשה יודים גיכ אחתה צחי' פעלה למין צמילת מלך העו זיהרצ סמך על המעיין והוא מושג על קדר כונת קיש שעולים נסמות זיין למין צמילת אחד והס ארזון המוחין שמוטבו צמילת טוע ישראל ואחי'כ חחרים עם המוי דרוק דגדלות יעיש : **קדשנו** יכין להמשיך ומק' ליינו דללנו המוי דחכמות דאוי'א וישקריה וכו' לחצי'ד וחגי'ת דכחצי'ד דאלילות דזי'א דלז'י דלז'יע דלז'י . צמלותיו עקי' ליינו דציטת דאוי'א וישקריה עם הנכח'י דנשמה וכו' . ולונו ליינו דרוק דאוי'א וישקריה וכו' . וצקיום הצרכה ליינו דמלכות דאוי'א וישקריה לחצי'ד וחגי'ת דפרי' כחצי'ד דעשיה דזי'א דאלילות דעשיה דלז'יע דלז'י עכיל עם צנהר שלום דק פ"ד והחדש דק ע"ז :

**דנה** כאן לריך שחדע קדר עמדת העולמות והוא דהנה נודע דלזרבע עולמות הס לז'יע וכו'א כולו מאז'יע כיד לז'יע דלז'י ועליו לז'יע דצרי' ועליו לז'יע דל'י ועליו לז'יע דעשיה כולם מלצעים זלזי' צטוה וד' עיי שהס חל'י החיל השוים בקיומתם הס גיכ כי'א כולו מאז'יע עיד הכו' מושג וז'יע שצסה השוים צקיומתם הס נחלצטו חוך ז'יע החחחחחח החיל [עין צספר עולת חמיד דהי עי'א ופע'י'ת צהקדומת הספר דיה ז'אל וכו' כי'ש דיינו עי'צ והחדש ד"יע עי'ג ] ונמל'א דנשאלנו מגולים חל'י [דלז'יע] דלז'י שצסה, וז'יע שצסה הס שנתלצטו חוך ז'יע החיל וכל זה חל'י ע'למו דכל דצרינו חלה הס חל'י ע'למו שספרטו עיד הכו' וסדר ועמדתם כו' :

צכיו סענר י"צ פ"ח פ"ד פ"י פ"י"ד פ"י"ד וסענר עכתי'א פ"ח ח"ב יעיש :

**אשר** ימשכס ליקוד ומלכות דיסקריה מלוצצעים צללנו הצרורים שלהס שכבר עלו ונחקרו עייכ ולי'ל מה ענין יקוד ומלכות חלו דנקט, הל'א חיסס מחלצעים חל'א צנה'י דיסקריה ככו' צכ"יו צנה'ת וצפרטו צש"ד פ"ג ושכיס פ"ג, וכללה לעיד שהוא כתי'ס עם צפ"א דצחחי' מחלצעי' המוחין חרי'צ ציקוד, חרי'ג צעטרת היקוד דאוי'א, ואחי'כ יודים ומחלצעים חוך יסקריה השלישים ונכנסים חוך ז'אל וסכל ככו' צקדור צענין כונת הק"ש צמילת אחד, ועיין צעי'ת סכרו ספי'צ הגי'ה שמוי'ס ומשס חצין וכאן קילר וסמך על המעיין וצקי צדצרי רציו . עם ח"ש מלוצצעים צללנו הצרורים שלהס שכבר עלו ונחקרו עייכ, נחי' צכ"יו :

**ודע** כשנאמר צצרכה הסי'א מילת אשר קדשנו וכו' אז נמשך ללס המוחין הפנימים עד גמר כל הצרכה עיי עשי'ת חנוכה או הנח'ס הסי'א, וכשחין מילת אשר וכו' אז חקף צמילת מלך העולם יכין להמשיך כל הללס שהס המוחין פנימים ומק'י לזרין חה פשוט ליודעי חן . ודע דהמשכת המוחין פנימים ומק'י הוא לזרין דלז'יע דלז'י ודצ'יע כמו כל כונת המשכת המוי הנמשך עיי חמיר'ת אשר קדשנו וכו' ועיין לקמן ד"ה אך צעיקר וכו' ח"ש . ועיין ח"ש צקונטר'י ש"ש ח"צ צשענר ח"ז פ"ד ד"ה גם וכו' דכל צרכה כמו צרכה חסלין ולי'ת וסופר ולולב וקדוש וכיוכל . י'ס לצכר ולהמשיך צי' חיי'ת מוחין דלוחה מל'ה וגם לחסלוס המוחין דלוחה חספלה יעיש :

חז"יע דלז'י דלז'י

	חל'י	חל'י	חל'י	חל'י	חל'י
} צ"י	צ"י	צ"י	צ"י	צ"י	} צ"י
} צ"י	צ"י	צ"י	צ"י	צ"י	} צ"י

שלהס יעיש, ועוד נחי' ועיין לקמן ח"ש צכונת קונה הכל חות ט' יעיש . וכעת לא זכתי להצין מנין לו להרצ ש"ש זלסי'ה להקדים לבוין להמשיך המקיפים קודם הפנימים : **ואפשר** שהוא מוח'ס צזוסר פרשת עקב ועיין צצעי' הכונות צחחילה צכונת הצרכה כי צרכת הנחריס והמלות וצרכת עזודה הי'א להמשיך שפע מלמעלה למטה יעיש, ולזה מחחי' חין סמוק' חחי' . [כאן שומעתי מוקשים דל'ך חחר שכבר נמשך הללס דמוי צמילת אשר ציקוד דמלכות דיסקריה ח'ך אחי'כ מושכיס סמוק' ליינו דללס דאוי'א וישקריה והי' דללס צקיום הצרכה הל'א צמילת אשר ככר הי'א ציקוד המלכות דיסקריה . בעת לא מלחתי חירזן ככו' צזה:]

**אמנם** פשוט דצחי'ת ל' דללס צעשי'ת מנשה חנו'ס הסי'א לריך להמשיך המוחין לזרין דלז'יע דלז'י ודצ'יע עיד חוקיפים שצמילת קדשנו צמלותיו וכו' מושכיס לזרין, עתה מושכיס עיי עשי'ת חנו'ס דוק'א יחד כולם, ועיין צכ"ש דפי'ה דפי'א דק פ"ז עי'א והחדש דק ע"ז צמילת ועין יעיש :

**אך** ליל צכל כונת קדר הצרכות הכו' דמיליו דמושכיס לזרין כל המוחין ולא מלי'ס להס שחזרוגים חחר קצלת המוחין עיד שחיל'טו צקדר חספלה שחזרוגים זרין חחר קצלת המוחין צצרכת ש"ס שלום דעמידה וכן צנפילת חפי'ס ככו' צשענר הכונות צדרוש' ר' דעמידה וצדרוש' ח"א . וי'ל דכל צרכת הנחריס והמלות הי'א צצחי' החיל'י ונודע חצחי'

**ועיין** צנה'ת ש"יו פ"צ ומשס חצין ח'ך ז'אל דלז'י י'ס צו צ"יע דפנימים וז'יע דיח'רכיות דלז'י סצו יעיש ועתה צזה חצין קדר הכונת חנו'ל צמילת קדשנו להמשיך ליינו דללנו המוחין דחכמות לחצי'ד וחגי'ת דפרל'י כחצי'ד דלז'י דזי'א [פ"י חמלק ללז'יע סצו ומק'י ליינו הוא דללילות חמגולים חחיל אשר לא נחלצטו חוך ז'יע דלז'י חכולל סצו] דלז'י דלז'יע דללילות עייכ פירושו צ'א כושפ'ט וכו' וכו' לחז'ה חל'י חמרת'י לך דנושך סמוק'י חכו' . לללילות דלז'י, וחל'י דצרי'ת . וחל'י דלי'רה, וחל'י דעשי'ה דללילות, דכל עסקיו הוא צללילות . חחו ח"ש צמילת קדשנו צללילות חמגולים די'ק'א, ולא צצ'יע גיכ וחחי'כ צמילת צמלותיו הוא לכחצי'ד דצרי'ת דזי'א דלז'י ודצרי'ת דלז'י צרי'ת ילי'ה עשי'ה דלז'י עייכ, והוא פשוט דצרי'ת דלז'י הי'א חוך צרי' חכולל סצו נמל'א דנושך יחד לצרי'ת דלז'י ולצרי'ת דלז'יע כחיל, וכן צמילת ולי'זו ופשוט דוק . וצצרכת הנחריס פרי העץ הוא צלז'יע דצרי'ת ככו' צכ"ש דפ"ד ורפי'ה והחדש דפ"ז :

**אך** צענין קדר חכונה ליל דנמל'א כפי זה דצחחילה מושכיס צזרין חוק'י' דלי'נו דללס צחמיר'ת אשר קדשנו צמלותיו ולוטו וכו' וצקיום הצרכה מושך עיי עשי'ת חנו'ס הסי'א או הסכ'ל הי'א צחי'ה ל' דללס, ואכן קיי'יל צכל חוק'ס חחילה מושך ל' דללס וחחי'כ חוק'י' דלי'נו ככו' צעי'ת ס'ך פ"א, ועיין צכונת העמידה צמילת קונה הכל גם צקדור סקידר חרצ ש"ש זלסי'ה כחצ לבוין כן . חחר גמר המשכת המוחין דל' דללס דאוי'א, אז נמשך חוקיפים (ב)



דכוונתו ל"מ דלגס שהם פרלוף הפנימי והאמלטי שהם הכחצ"ד והחג"ת וצמליה עלמא נמשך אר"ף דכוונתו ה"י דלגס שהוא פרלוף החילון שהוא הנכ"י עכ"ל :

**ומעתה** לפי כל האמיר שבנו בדבר עני ציריו ומכוני דהכח צאמת אמרו רז"ל שגם המלות מצדך עליהם עיבר לעשויותם יצברכה שלהם נמשך אר"מ שהם ל"מ כמ"ס בשער הוי"ט אמנם אלו הלי"מ אינם הפרטים המלוכשים צחצ"ד חג"ת דחבונם שעי"ג הנכ"י רק הם לנמים שלמים שהם מהלכשים צפרלוף הפנימי והאמלטי ובעשיית המלוח עלמא נמשך אלם דל"י שלם יצפרטותו יש צו ל"י ונ"י וא"כ הכא צברכה הלולב עלמי נמשך אר"מ דכוונתו ללמים שלמים אלם דמי דאר"ה ולגס דלי דאר"ה לפרלוף הפנימי והאמלטי שהם הכחצ"ד והחג"ת ואח"כ בעשיית המלוח דנטולת לולב נמשך וצא אלם דל"י אמנם אינו צא כילו כאחד רק צמטעיה הנטולה והנענוטים צא צהינת ל"י ואח"כ צהקפת המזבח או התיצב צחצ"ד צא ל"מ דלגס דל"י ומאי דאיתמר הכא שלעולם אר"מ נכנס קודם אר"מ היינו האר"מ דל"י דלגס דל"י ודלגס דל"י ודלגס דמי שצפרטות עלמא אר"מ שלהם שהוא ל"י נכנס קודם אר"מ שצבם שהם ל"מ יען שפרט החתחון דאורך דאר"ה נכנס צחצ"ד חתלכ ע"כ מבר"ה משעאן זיע"ה :

(ז) **שאלה** מ"ס ברש"ש ז"ל צנכר שלום צהקדמת הברכה [ד"כ ע"ג] וז"ל בכל מלוח ועבודה וצרכה לרין להנשיך לזרין צ"י מיני מוחין או מוחין דיניקה להיות כה לזרין לעלות למ"ן צ"י מוחין גדלות בעיקרים דאותה מלוח או צרכה וכו' ע"ד סדר כונת ק"ש כנודע ע"כ ל"ט דנמלא כמה שינויים מכוונת הברכה לכונת ק"ש או צכונת הברכה ממשכין השפע ליניקה דזרין מכתר עליון שהוא תואר למלכות דעקודים, ויורד השפע לפתיק ונוק' וא"ה ונוק' ואו"ה וישכר"ת ואח"כ ממשיכין מוחין דיניקה לזרין משא"כ בק"ש ממשיכין מוחין דיניקה מאר"ה דוקא לזרין ולא נמשך השפע מכתר עליון מה גשחוכ ?

**תשובה** לזה השיב הרב ר' אצרכס סאלס נר"ו כי בכל יום צתפלק יש לזרין כמה

בברכה ממשיך אר"מ כמ"ס בסידור ובמעשה הנטילה אר"מ שהוא צ"י והיע"ה :  
**שוב** נזכרתי שהר"א משעאן זלה"ה נרגש מזה ויש אצלי תשובה מהרב הנ"י בזה בתשובותיו כ"י המטינים אצלי ה"י יוכינו להיציאם לאור בס"ד וראיתי נכון להעתיק כאן שאלתו השייכה לנ"ד בכדי שיהיו שפתי צדיק דובבות זיע"ה יו"י :

(ח) **שאלה** כתוב צשכ"ו דרושי סוכות דרוש ג' [דק"ד ע"ג] וז"ל כי לעולם הפנימי קודם אל המקיף והמקיף נכנס צאחרונה כי הוא עליון מן הפנימי ע"כ וכ"כ צדרוש ה"י וז"ל וכבר נתבאר למעלה כי לעולם אור הפנימי נכנס קודם האר"מ וכו' יעו"ש ומזה נולד לו שאלה עמוקה דא"כ ל"ל מ"ס בע"ה שער פו"ה פ"צ שבצרכה המלוח נמשך האר"מ ובעשיית המלוח נמשך האר"ף, וכבר ארז"ל שכל המלות מצדך עליהם עובר לעשויותם א"כ נמלא שתחלה נמשך האר"מ ודא"כ האר"ף ואיך יכון מ"ס הכא שאר"מ נכנס קודם האר"מ אכן שצתי ואראכ חכמה תחה השמ"ש זלכ"ה וגדולה היא אלי והוא מ"ס צסידור צחיצת קונה ככל דחפילת חול שכתב וז"ל ומחה יכוין להמשיך צ"י ללמים, ל"י שהם חח"ן צג"ה דח"י דפרלוף חג"ת דצינות דיכסו"ה וכו' ולהמשיך ה"י כנ"י לחח"ן צג"ה דח"י דנכ"י דפרלוף הפנימי דחג"ת שצתוך הנכ"י דפרלוף הנכ"י וכו' וכ"כ שם צללם דמי עו"ש :  
**דרי** מצואר שכמשכת הלי"מ אינו לפי המובן שהם חצ"ד ע"ג חג"ת וחג"ת ע"ג נכ"י אלא שהם ללמים שלמים חצ"ד חג"ת נכ"י דמי דלגס לצדה וחצ"ד חג"ת נכ"י דל"י דלגס לצדה וחצ"ד חג"ת נכ"י דל"י לצדה והם ג' ללמים צבוכ ומה שאנחנו אומרים ל"מ מקיפים והלכשחם צחצ"ד חג"ת דחבונם וה"י הפנימית צנכ"י דחבונם הוא צכל אלם משלש ללמים הכוללים דחצ"ד ודחג"ת ודנכ"י הנק' אלם דמי וללם דל"י וללם דל"י וכ"כ צצקדמת חנוכה ופורים וז"ל ולהמשיך ללמי המוחין דמ"ה וצ"ן ללמי ל"מ צצרכה וכללם דל"י צמטעה ע"כ וכ"כ צהקדמת צרכה העומר וז"ל ומדע כי צצרכה של המלוח נמשך האר"מ